

Ročník 1987

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 7

Vydána dne 23. dubna 1987

Cena Kčs 2,60

OBSAH:

27. Zákon Slovenskej národnej rady o štátnej pamiatkovej starostlivosti
28. Vyhláška ministra zahraničných vecí o Kulturné dohode medzi vládou Československej socialistickej republiky a vládou Republiky Togo
29. Vyhláška ministra zahraničných vecí o Dohode medzi vládou Československej socialistickej republiky a vládou Argentínskej republiky o kulturní a vedecké spolupráci
30. Vyhláška ministra zahraničných vecí o Dohode medzi vládou Československej socialistickej republiky a vládou Maďarskej ľudovej republiky o spolupráci medzi ústrednými orgány podielejúcimi sa na řízení národních výborů a rad
31. Vyhláška ministerstva školství České socialistickej republiky o ukončování studia ve středních školách a o ukončování přípravy ve zvláštních odborných učilištích
32. Vyhláška Ministerstva zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky o záväznosti Československého liekopisu

Oznámení o vydání obecně závazných právních předpisů

27

Z Á K O N

Slovenskej národnej rady

z 9. apríla 1987

o štátnej pamiatkovej starostlivosti

Slovenská národná rada sa uzniesla na tomto zákone:

P R V Á Č A S Ť

ZÁKLADNÉ USTANOVENIA

§ 1

Účel zákona

(1) Štát chráni kultúrne pamiatky ako nerozlučnú súčasť kultúrneho dedičstva ľudu, svedectva jeho dejín, významného činiteľa životného prostredia a nenahraditeľné bohatstvo socialistického štátu. Účelom zákona je utvoriť všestranné podmienky pre ďalšie prehlbovanie politicko-organizátorskej a kultúrno-výchovnej funkcie štátu v starostlivosti o kultúrne pamiatky, o ich zachovanie a vhodné využívanie, aby sa podieľali na rozvoji kultúry, umenia, vedy a vzdelávania, formovaní socialistických tradícií a socialistického vlastenectva, na estetickej, výchovnej a pracovnej a tým prispievali k ďalšiemu rozvoju socialistickej spoločnosti.

(2) Starostlivosť štátu o kultúrne pamiatky (ďalej len „štátna pamiatková starostlivosť“) zahŕňa činnosti, opatrenia a rozhodnutia, ktorými orgány a organizácie štátnej pamiatkovej starostlivosti (§ 25 až 33) v súlade so spoločenskými potrebami zabezpečujú zachovanie, ochranu a vhodné spoločenské uplatnenie kultúrnych pamiatok. Ostatné orgány štátnej správy, socialistické a iné organizácie spolupracujú v odbore svojej pôsobnosti s orgánmi a organizáciami štátnej pamiatkovej starostlivosti a pomáhajú im pri plnení ich úloh.

§ 2

Kultúrne pamiatky

(1) Za kultúrne pamiatky podľa tohto zákona vyhlasuje Ministerstvo kultúry Slovenskej socialistickej republiky (ďalej len „ministerstvo kultúry“) nehnuteľné a hniteľné veci, prípadne ich súbory,

- a) ktoré sú významnými dokladmi historického vývoja, životného spôsobu a prostredia spoločnosti od najstarších dôb po súčasnosť, ako prejavy tvorivých schopností a práce človeka z najrôznejších odborov ľudskej činnosti pre ich revolučné, historické, umelecké, vedecké a technické hodnoty,
- b) ktoré majú priamy vzťah k významným osobnostiam a historickým udalostiam.

(2) Súbory vecí podľa odseku 1 sa vyhlasujú za kultúrne pamiatky, aj keď niektoré veci v nich nie sú kultúrnymi pamiatkami.

§ 3

Vyhlasovanie vecí za kultúrne pamiatky

(1) Ministerstvo kultúry si pred vyhlásením vecí za kultúrnu pamiatku vyžiada vyjadrenie krajského národného výboru a okresného národného výboru, pokiaľ ich už od týchto orgánov nedostalo. Archeologický nález (§ 23) vyhlasuje ministerstvo kultúry za kultúrnu pamiatku na návrh Slovenskej akadémie vied.

(2) Ministerstvo kultúry upovedomí písomne vlastníka veci o podaní návrhu na vyhlásenie veci za kultúrnu pamiatku alebo o tom, že hodlá vec vyhlásiť za kultúrnu pamiatku z vlastného podnetu, a umožní mu k návrhu alebo podnetu sa vyjadriť.

(3) Vlastník veci je povinný od doručenia upovedomenia podľa odseku 2 až do rozhodnutia ministerstva kultúry chrániť vec pred poškodením, zničením alebo odcudzením a oznámiť ministerstvu kultúry každú zamýšľanú i uskutočnenú zmenu jej vlastníctva, správy alebo užívania.

(4) Ministerstvo kultúry upovedomí písomne o vyhlásení veci za kultúrnu pamiatku jej vlastníka, krajský národný výbor a ústrednú organizáciu štátnej pamiatkovej starostlivosti (§ 32) a pri archeologických nálezoch tiež Slovenskú akadémiu vied. Upovedomí ich aj v tom prípade, ak nezistilo dôvody pre vyhlásenie veci za kultúrnu pamiatku.

(5) Vlastníci vecí, ktoré by pre svoju mimořiadnu umeleckú alebo historickú hodnotu mohli byť v súlade so spoločenským záujmom vyhlásené za kultúrne pamiatky, sú povinní oznámiť ministerstvu kultúry alebo krajskému národnému výboru na ich písomné vyzvanie požadované údaje o týchto veciach, ako aj ich zamýšľané zmeny a umožniť týmto orgánom alebo nimi povereným organizáciám štátnej pamiatkovej starostlivosti prehliadku vecí, prípadne vyhotovenie ich vedeckej dokumentácie.

(6) Podrobnosti o vyhlasovaní vecí za kultúrne pamiatky a spôsob oznamovacej povinnosti podľa odseku 5 ustanoví všeobecne záväzný právny predpis.

§ 4

Národní kulturní památky

(1) Kulturní památky, které tvoří nejvýznamnější součást kulturního bohatství národa, vyhlásí vláda Slovenské socialistické republiky nařízením za národní kulturní památky a ustanovuje podmínky jejich ochrany.

(2) Vláda Slovenské socialistické republiky nařízením ustanoví všeobecné podmínky zabezpečování státní památkové starostlivosti o národní kulturní památky.

§ 5

Památkové rezervace

(1) Území, kterého charakter a prostředí určuje soubor nehmutečných kulturních památek, případně archeologických nálezů, může vláda Slovenské socialistické republiky nařízením vyhlásit jako celek za památkovou rezervaci a ustanoví podmínky na zabezpečení její ochrany. Tieto podmínky možno v potrebnom rozsahu vzťahovať aj na nehnuteľnosti na území památkovej rezervácie, ktoré nie sú kulturnými památkami.

(2) Vláda Slovenské socialistické republiky nařízením ustanoví všeobecné podmínky zabezpečování státní památkové starostlivosti v památkových rezervacích.

§ 6

Památkové zóny

(1) Území sídelního útvaru nebo jeho části s menším podílem kulturních památek, historické prostředí nebo část krajinného celku, které vykazují významné kulturní hodnoty, může krajský národní výbor po předcházejícím prerokování s ministerstvem kultury vyhlásit za památkovou zónu a určit podmínky její ochrany.

(2) Podrobnosti o vyhlášení památkových zón ustanoví všeobecně závazný právní předpis.

§ 7

Evidencia kulturních památek

(1) Kulturní památky se zapisují do Ústředního seznamu kulturních památek Slovenské socialistické republiky (dále jen „ústřední seznam“). Ústřední seznam vede ústřední organizace státní památkové starostlivosti.

(2) Krajské národní výbory a okresní národní výbory vedou seznamy kulturních památek svých

územných obvodov. Zápisy do týchto zoznamov vykonávajú podľa výpisov z ústredného zoznamu.

(3) Ústřední organizace státní památkové starostlivosti upovedomí o zápise kulturní památky do ústředního seznamu, ako aj o zrušení vyhlášení věci za kulturní památku (§ 8) vlastníka kulturní památky, krajský národní výbor a okresní národní výbor. Ak ide o nehnuteľnú kulturnú památku, upovedomí okrem toho tiež stavebný úrad.¹⁾ Pri archeologickom náleze vyhlášenom za kulturnú památku upovedomí tiež Archeologický ústav Slovenskej akadémie vied.

(4) Ústřední organizace státní památkové starostlivosti oznámí příslušnému orgánu geodézie a kartografie každé vyhlášení nehnutečnosti za kulturní památku, ako aj každé zrušení tohto vyhlášení, ak ide o vec, ktorá je predmetom evidencie nehnutečností.²⁾

(5) Vlastník kulturní památky je povinný oznámit ústřední organizaci státní památkové starostlivosti každou změnu vlastnictva (správy, užívání) kulturní památky alebo jej premiestnenia. Oznámenie musí urobiť vlastník kulturní památky najneskôr do tridsiatich dní odo dňa, keď k takejto zmene došlo.

(6) Podrobnosti o evidenci kulturních památek ustanoví všeobecně závazný právní předpis.

§ 8

Zrušení vyhlášení věci za kulturní památku

(1) Pokud nejde o národní kulturní památku, může ministerstvo kultury z mimoriadne závažných důvodů vyhlášení věci za kulturní památku zrušit na žádost vlastníka kulturní památky alebo organizácie, ktorá na zrušení vyhlášení věci za kulturní památku (ďalej len „zrušení vyhlášení“) preukáže právní záujem, alebo z vlastného podnetu.

(2) Ministerstvo kultury si před zrušením vyhlášení vyžádá vyjádření krajského národního výboru a okresního národního výboru, případně vyjádření Slovenské akademie věd, ak ide o archeologický nález vyhlášený za kulturní památku, pokud o zrušení vyhlášení Slovenská akadémia vied sama nepožiadala. V prípade, že vlastník kulturní památky nie je žiadateľom o zrušení vyhlášení, musí sa mu umožniť zúčastniť sa obhliadky věci a vyjadriť sa k zrušeniu vyhlášení.

(3) Ministerstvo kultury může zrušení vyhlášení vázať na předcházející splnění ním určených podmínek. Náklady vynaložené na splnění podmínek znáša žadatel a v prípade, keď konanie

¹⁾ § 117, § 120 a 121 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon).

²⁾ Zákon č. 22/1964 Zb. o evidencii nehnutečností v znení zákona SNR č. 150/1983 Zb.

Vyhláška č. 23/1964 Zb., ktorou sa vykonáva zákon č. 22/1964 Zb. o evidencii nehnutečností v znení vyhlášky č. 133/1965 Zb. a vyhlášky č. 26/1984 Zb.

Zákon č. 46/1971 Zb. o geodézii a kartografii.

Zákon SNR č. 39/1973 Zb. o orgánoch geodézie a kartografie.

o zrušenie vyhlásenia začína z vlastného podnetu ministerstvo kultúry, znáša náklady ten, v ktorého záujme k zrušeniu vyhlásenia došlo.

(4) Ustanovenie § 3 ods. 4 platí obdobne i pre zrušenie vyhlásenia.

(5) Podrobnosti o zrušení vyhlásenia veci za kultúrnu pamiatku ustanoví všeobecne záväzný právny predpis.

DRUHÁ ČASŤ

STAROSTLIVOSŤ O KULTÚRNE PAMIATKY

Ochrana a užívanie kultúrnych pamiatok

§ 9

(1) Vlastník kultúrnej pamiatky je povinný na vlastný náklad starať sa o jej zachovanie, udržiavať ju v dobrom stave a chrániť ju pred ohrozením, poškodením, znehodnotením alebo odcudzením. Kultúrnu pamiatku je povinný užívať len spôsobom, ktorý zodpovedá jej kultúrnohistorickému významu, pamiatkovej hodnote a technickému stavu. Ak je kultúrna pamiatka v socialistickom spoločenskom vlastníctve, je povinnosťou organizácie, ktorá kultúrnu pamiatku spravuje alebo ju má v užívaní alebo vo vlastníctve, a jej nadriadeného orgánu vytvárať pre plnenie uvedených povinností všetky potrebné predpoklady.

(2) Povinnosť starať sa o zachovanie kultúrnej pamiatky, udržiavať kultúrnu pamiatku v dobrom stave a chrániť ju pred ohrozením, poškodením, znehodnotením alebo odcudzením má aj ten, kto kultúrnu pamiatku užíva alebo ju má u seba; povinnosť znášať náklady spojené s touto starostlivosťou o kultúrnu pamiatku má však len vtedy, ak to vyplýva z právneho vzťahu medzi ním a vlastníkom kultúrnej pamiatky.

(3) Organizácie a občania, aj keď nie sú vlastníckymi kultúrnych pamiatok, sú povinní si počínať tak, aby nespôsobili nepriaznivé zmeny stavu kultúrnych pamiatok alebo ich prostredia a neohrozovali zachovanie a vhodné spoločenské uplatnenie kultúrnych pamiatok.

(4) Vlastník, ktorý kultúrnu pamiatku prevádza na iného, niekomu prenecháva na dočasné užívanie alebo odovzdáva na vykonanie jej obnovy (§ 14) alebo na iný účel, je povinný toho, na koho vec prevádza alebo komu ju prenecháva alebo odovzdáva, upovedomiť, že vec je kultúrnou pamiatkou.

§ 10

(1) Ak neplní vlastník kultúrnej pamiatky povinnosti uvedené v § 9, vydá okresný národný výbor po vyjadrení krajskej organizácie štátnej pamiatkovej starostlivosti (§ 33) rozhodnutie o opatreniach, ktoré je vlastník kultúrnej pamiatky povinný urobiť, a zároveň určí lehotu, v ktorej je vlastník kultúrnej pamiatky povinný tieto opatrenia

vykonať. Ak ide o národnú kultúrnu pamiatku, vydá toto rozhodnutie po vyjadrení ústrednej organizácie štátnej pamiatkovej starostlivosti krajský národný výbor v súlade s podmienkami, ktoré pre zabezpečenie ochrany národnej kultúrnej pamiatky ustanovila vláda Slovenskej socialistickej republiky.

(2) Rozhodnutie o opatreniach, ktoré je vlastník kultúrnej pamiatky povinný urobiť, vydá okresný národný výbor, a ak ide o národnú kultúrnu pamiatku, krajský národný výbor tiež na žiadosť jej vlastníka.

(3) Podrobnosti o povinnostiach vlastníkov kultúrnych pamiatok pri ich ochrane a užívaní ustanoví všeobecne záväzný právny predpis.

§ 11

Povinnosti orgánov štátnej správy, organizácií a občanov

(1) Orgány štátnej správy príslušné rozhodovať o spôsobe využitia budov, ktoré sú kultúrnymi pamiatkami, alebo o pridelení bytov, iných obytných miestností a miestností neslúžiacich na bývanie v týchto budovách vydávajú svoje rozhodnutia po predchádzajúcej dohode s príslušným orgánom štátnej pamiatkovej starostlivosti. Pri rozhodovaní o spôsobe a zmenách využitia kultúrnych pamiatok sú povinné zabezpečiť ich vhodné využitie zodpovedajúce ich hodnote a technickému stavu.

(2) Ak organizácia alebo občan svojou činnosťou spôsobujú alebo by mohli spôsobiť nepriaznivé zmeny stavu kultúrnej pamiatky alebo jej prostredia alebo ohrozujú zachovanie alebo spoločenské uplatnenie kultúrnej pamiatky, určí okresný národný výbor, a ak ide o národnú kultúrnu pamiatku, krajský národný výbor, podmienky pre ďalší výkon takejto činnosti alebo výkon činnosti zakáže.

(3) Orgány štátnej správy vydávajú svoje rozhodnutia podľa osobitných predpisov, ktorými môžu byť dotknuté záujmy štátnej pamiatkovej starostlivosti na ochrane alebo zachovaní kultúrnych pamiatok alebo ich vhodnom využití, len po dohode s okresným národným výborom, a ak ide o národnú kultúrnu pamiatku, len po dohode s krajským národným výborom.

§ 12

Oznamovacia povinnosť vlastníka kultúrnej pamiatky

(1) Vlastník kultúrnej pamiatky je povinný bez zbytočného odkladu každé ohrozenie alebo poškodenie kultúrnej pamiatky oznámiť okresnému národnému výboru a vyžiadať si jeho rozhodnutie o spôsobe odstránenia závary. Ak ide o nehnuteľnú kultúrnu pamiatku, ktorá je stavbou, upovedomí tiež stavebný úrad.³⁾

³⁾ § 100 písm. b) stavebného zákona.

(2) Vlastník kultúrnej pamiatky je povinný každú zamýšľanú zmenu v jej užívaní, a ak ide o nehnuteľnú kultúrnu pamiatku, i jej zamýšľané vyprázdnenie, vopred oznámiť okresnému národnému výboru.

§ 13

Právo štátu na prednostnú kúpu kultúrnych pamiatok

(1) Vlastník kultúrnej pamiatky je povinný v prípade zamýšľaného predaja (odplatného prevodu vlastníctva) kultúrnej pamiatky prednostne ju písomne ponúknuť na kúpu (odplatné nadobudnutie do štátneho socialistického vlastníctva) okresnému národnému výboru príslušnému podľa bydliska vlastníka (sídla organizácie, ktorá je vlastníkom kultúrnej pamiatky); ak ide o nehnuteľnú kultúrnu pamiatku okresnému národnému výboru príslušnému podľa miesta, kde sa nehnuteľnosť nachádza.

(2) Okresný národný výbor môže na základe ponuky vlastníka kultúrnej pamiatky z mimoriadne závažných kultúrno-politických dôvodov uplatniť právo štátu na prednostnú kúpu (odplatné nadobudnutie do štátneho socialistického vlastníctva) kultúrnej pamiatky buď priamo, alebo prostredníctvom príslušných štátnych organizácií,⁴⁾ a to za cenu určenú podľa cenových predpisov,⁵⁾ a ak nemožno cenu takto určiť, za cenu obvyklú zodpovedajúcu povahe veci. Prítom si okresný národný výbor vyžiada od vlastníka kultúrnej pamiatky doklad, prípadne vyhlásenie o vlastníctve hnutelnej kultúrnej pamiatky.

(3) Okresný národný výbor, ktorému ponuka prišla, je povinný, ak ide o hnutelnú kultúrnu pamiatku do troch mesiacov, a ak ide o nehnuteľnú kultúrnu pamiatku do šiestich mesiacov od doručenia ponuky, oznámiť vlastníčkovi kultúrnej pamiatky, že ponuku na kúpu (odplatné nadobudnutie do štátneho socialistického vlastníctva) kultúrnej pamiatky prijíma, inak právo štátu na prednostnú kúpu kultúrnej pamiatky voči vlastníčkovi, ktorý ponuku urobil, zaniká.

(4) Ak nesplní vlastník kultúrnej pamiatky povinnosť uvedenú v odseku 1, je právny úkon, ktorým previedol vlastníctvo ku kultúrnej pamiatke na inú osobu neplatný, ak sa tejto neplatnosti dovoľá okresný národný výbor príslušný na uplat-

nenie práva štátu na prednostnú kúpu kultúrnej pamiatky. Okresný národný výbor môže toto právo uplatniť do troch rokov odo dňa uskutočnenia uvedeného právneho úkonu.

(5) Ustanovením odseku 1 nie sú dotknuté predpisy upravujúce bezodplatný prevod vecí do štátneho socialistického vlastníctva.⁶⁾

§ 14

Obnova kultúrnych pamiatok

(1) Ak zamýšľa vlastník kultúrnej pamiatky vykonať údržbu, opravu, rekonštrukciu, reštaurovanie alebo inú úpravu kultúrnej pamiatky alebo jej prostredia (ďalej len „obnova“), je povinný si vopred vyžiadať záväzné stanovisko okresného národného výboru, a ak ide o národnú kultúrnu pamiatku, záväzné stanovisko krajského národného výboru.

(2) Vlastník (správca, užívateľ) nehnuteľnosti, ktorá nie je kultúrnou pamiatkou, ale je v pamiatkovej rezervácii, v pamiatkovej zóne alebo v ochrannom pásme nehnuteľnej kultúrnej pamiatky, nehnuteľnej národnej kultúrnej pamiatky, pamiatkovej rezervácie alebo pamiatkovej zóny (§ 17), je povinný k zamýšľanej stavbe, stavebnej zmene alebo udržiavacím prácam na tejto nehnuteľnosti vyžiadať si vopred záväzné stanovisko okresného národného výboru.

(3) V záväznom stanovisku podľa odsekov 1 a 2 sa vyjadrí, či práce tam uvedené sú z hľadiska záujmov štátnej pamiatkovej starostlivosti prípustné a určia sa základné podmienky, za ktorých možno tieto práce pripravovať a vykonať. Základné podmienky musia vychádzať zo súčasného stavu poznania kultúrnohistorických hodnôt, ktoré je nevyhnutné zachovať pri umožnení realizácie zamýšľaného zámeru.

(4) V územnom konaní⁷⁾ a v konaní o povolení stavieb, zmien stavieb a udržiavacích prác⁸⁾ vykonávanom v súvislosti s úpravou územia, na ktorom uplatňuje svoj záujem štátna pamiatková starostlivosť,⁹⁾ alebo v súvislosti s obnovou nehnuteľnej kultúrnej pamiatky, prípadne so stavbou, stavebnou zmenou alebo udržiavacími prácami na nehnuteľnosti podľa odseku 2, rozhoduje orgán územného plánovania alebo stavebný úrad v súlade so záväzným stanoviskom okresného národ-

⁴⁾ Zákon SNR č. 109/1961 Zb. o múzeách a galériách.

⁵⁾ Vyhláška č. 122/1984 Zb. o náhradách pri vyvlastnení stavieb, pozemkov, porastov a práv k nim.

Vyhláška č. 129/1984 Zb. o cenách stavieb, pozemkov, porastov, úhradách za zriadenie práva osobného užívania pozemkov a o náhradách za dočasné užívanie pozemkov.

Úprava Federálneho cenového úradu, Českého cenového úradu a Slovenského cenového úradu č. V-1/86 z 29. novembra 1985 o cenách dojednávaných dohodou, uverejnená v Cenovom vestníku v čiaske 52/1985 z 11. decembra 1985, reg. v čiaske 32/1985 Zb.

Vyhláška č. 149/1961 Zb. o nákupe, zadávaní a predaji diel výtvarných umení a o niektorých iných opatreniach v odbore výtvarných umení v znení vyhlášky č. 39/1966 Zb. a vyhlášky č. 2/1986 Zb.

⁶⁾ § 4 a 5 vyhlášky č. 90/1984 Zb. o správe národného majetku.

⁷⁾ § 32 až 42 stavebného zákona.

⁸⁾ § 54 až 70 stavebného zákona.

⁹⁾ Pamiatková rezervácia, pamiatková zóna, ochranné pásmo nehnuteľnej kultúrnej pamiatky, nehnuteľnej národnej kultúrnej pamiatky, pamiatkovej rezervácie alebo pamiatkovej zóny.

ného výboru, a ak ide o nehnuteľnú národnú kultúrnu pamiatku, so záväzným stanoviskom krajského národného výboru.

(5) Ak možno zamýšľanú obnovu nehnuteľnej kultúrnej pamiatky podľa odseku 1, prípadne drobnú stavbu, stavebnú úpravu alebo udržiavacie práce na nehnuteľnosti podľa odseku 2 vykonať na základe ohlásenia, môže stavebný úrad dať súhlas iba v súlade so záväzným stanoviskom okresného národného výboru, alebo ak ide o nehnuteľnú národnú kultúrnu pamiatku, krajského národného výboru.¹⁰⁾

(6) Okresný národný výbor vydá záväzné stanovisko podľa odsekov 1, 2, 4 a 5 po písomnom vyjadrení krajskej organizácie štátnej pamiatkovej starostlivosti. Ak ide o národnú kultúrnu pamiatku, vydá záväzné stanovisko podľa odsekov 1, 4 a 5 krajský národný výbor po písomnom vyjadrení ústrednej organizácie štátnej pamiatkovej starostlivosti.

(7) Prípravnú a projektovú dokumentáciu obnovy nehnuteľnej kultúrnej pamiatky alebo stavby, stavebnej zmeny alebo udržiavacích prác na nehnuteľnosti podľa odseku 2 prerokúva vlastník kultúrnej pamiatky alebo projektant¹¹⁾ v priebehu jej spracovania s príslušnou organizáciou štátnej pamiatkovej starostlivosti z hľadiska splnenia podmienok záväzného stanoviska podľa odsekov 1 a 2. Pri prerokúvaní poskytujú organizácie štátnej pamiatkovej starostlivosti potrebné podklady, informácie a odbornú pomoc. Ku každému dokončenému stupňu dokumentácie spracúje príslušná organizácia štátnej pamiatkovej starostlivosti písomné vyjadrenie ako podklad pre záväzné stanovisko okresného národného výboru, a ak ide o nehnuteľnú národnú kultúrnu pamiatku, ako podklad pre záväzné stanovisko krajského národného výboru.

(8) Obnovu kultúrnych pamiatok alebo ich častí, ktoré sú dielami výtvarného umenia alebo prácami umeleckých remesiel, môžu vykonávať iba odborné socialistické organizácie zriadené na ten účel ministrom kultúry Slovenskej socialistickej republiky, iné socialistické organizácie len na základe povolenia, ktoré im udelí ministerstvo kultúry. Toto povolenie im možno odňať, ak nesplňajú podmienky, za ktorých im bolo udelené, alebo ak obnovu kultúrnych pamiatok alebo ich častí vykonávajú spôsobom narušujúcim ich hodnotu.

(9) Vlastník kultúrnej pamiatky je povinný odovzdať ústrednej organizácii štátnej pamiatkovej starostlivosti alebo krajskej organizácii štátnej pamiatkovej starostlivosti na jej vyžiadanie jedno vyhotovenie dokumentácie.

(10) Podrobnosti o podmienkach pre dokumentáciu obnovy a pre vykonávanie obnovy kultúr-

nych pamiatok ustanoví všeobecne záväzný právny predpis.

§ 15

Opatrenia na zabezpečenie starostlivosti o kultúrnu pamiatku

(1) Ak vlastník kultúrnej pamiatky nevykoná v určenej lehote opatrenia podľa § 10 ods. 1, môže okresný národný výbor, a ak ide o národnú kultúrnu pamiatku, krajský národný výbor rozhodnúť, že nevyhnutné opatrenia na zabezpečenie kultúrnej pamiatky sa vykonajú na náklad jej vlastníka. Ak nevykoná tieto opatrenia správca alebo užívateľ kultúrnej pamiatky, ktorá je národným majetkom, je nadriadený orgán organizácie, ktorá kultúrnu pamiatku spravuje, alebo nadriadený orgán organizácie, ktorej bola kultúrna pamiatka odovzdaná do trvalého užívania, povinný na návrh okresného národného výboru, a ak ide o národnú kultúrnu pamiatku, na návrh krajského národného výboru, zabezpečiť nevyhnutnú nápravu.

(2) Ak to vyžaduje dôležitý spoločenský záujem, môže okresný národný výbor, ak ide o hnutelnú kultúrnu pamiatku, a krajský národný výbor, ak ide o nehnuteľnú národnú kultúrnu pamiatku, uložiť jej vlastníkovi povinnosť určitým spôsobom s ňou nakladať, prípadne mu uložiť, aby ju bezodplatne zveril na nevyhnutný čas do úschovy, odbornej organizácie, ktorú národný výbor zároveň určí.

(3) Ak zanedbáva vlastník nehnuteľnej kultúrnej pamiatky, ktorá nie je národným majetkom, trvale svoje povinnosti a ohrozuje tým jej zachovanie alebo ak užíva kultúrnu pamiatku v rozpore s jej kultúrnohistorickým významom, pamiatkovou hodnotou alebo technickým stavom, môže sa kultúrna pamiatka v spoločenskom záujme, ak nedôjde k dohode s vlastníkom o jej predaji štátu, na návrh okresného národného výboru rozhodnutím stavebného úradu výnimočne vyvlastniť. V prípade vyvlastnenia nehnuteľnej národnej kultúrnej pamiatky začína konanie o vyvlastnení stavebný úrad na návrh krajského národného výboru. Inak platia pre vyvlastnenie všeobecné predpisy.¹²⁾

(4) Ak je kultúrna pamiatka bezprostredne ohrozená, vykoná miestny národný výbor po predchádzajúcom súhlase okresného národného výboru nevyhnutné opatrenia na jej ochranu. Pri nehnuteľnej kultúrnej pamiatke, ktorá je stavbou, dá miestny národný výbor, pokiaľ nie je, sám stavebným úradom, podnet stavebnému úradu na nariadenie udržiavacích prác alebo nevyhnutných úprav alebo na nariadenie neodkladných zabezpečovacích prác podľa osobitných predpisov¹³⁾ a upovedomí o tom okresný národný výbor, a ak ide o národnú kultúrnu pamiatku, aj krajský národný výbor. Ak je kultúrna pamiatka v socialistickom spoloč-

¹⁰⁾ § 57 stavebného zákona.

¹¹⁾ § 20 ods. 1 písm. c), § 24 ods. 4, § 36 až 39 a § 43 vyhlášky č. 5/1987 Zb. o dokumentácii stavieb.

¹²⁾ § 109 a nasl. stavebného zákona.

¹³⁾ § 86, 87 a § 94 stavebného zákona.

skom vlastníctve, upovedomí o tom tiež nadriadený orgán organizácie, ktorá kultúrnu pamiatku spravuje alebo je jej vlastníkom.

§ 16

Príspevok na zachovanie a obnovu kultúrnej pamiatky

(1) Vlastníkovi kultúrnej pamiatky môže okresný národný výbor na jeho žiadosť, ak ide o osobitne odôvodnený prípad, poskytnúť príspevok na zvýšené náklady spojené so zachovaním alebo obnovou kultúrnej pamiatky za účelom jej účinnejšieho spoločenského uplatnenia. Príspevok môže poskytnúť aj vtedy, ak nemôže vlastník kultúrnej pamiatky uhradiť z vlastných prostriedkov náklady spojené so zachovaním alebo obnovou kultúrnej pamiatky.

(2) V prípade mimoriadneho spoločenského záujmu na zachovaní kultúrnej pamiatky, ktorá je národným majetkom a je určená na kultúrno-spoločenské uplatnenie, môže výnimočne poskytnúť príspevok na obnovu kultúrnej pamiatky ministerstvo kultúry po dohode s Ministerstvom financií Slovenskej socialistickej republiky.

(3) Podrobnosti o poskytovaní príspevku na zachovanie a obnovu kultúrnej pamiatky ustanoví všeobecne záväzný právny predpis.

§ 17

Ochranné pásma

(1) Ak to vyžaduje ochrana nehnuteľnej kultúrnej pamiatky alebo jej prostredia, vymedzí okresný národný výbor po vyjadrení krajskej organizácie štátnej pamiatkovej starostlivosti ochranné pásmo.¹⁴⁾ Okresný národný výbor po dohode s dotknutými orgánmi štátnej správy môže v ochrannom pásme obmedziť alebo zakázať určitú činnosť alebo urobiť iné vhodné opatrenia.

(2) Ak je nevyhnutné na vytvorenie ochranného pásma získať niektoré pozemky alebo stavby, prípadne ich odstrániť a ak nedôjde k dohode s vlastníkom, možno pozemky a stavby vyvlastniť.¹⁵⁾ Možno tiež nariadiť nevyhnutné úpravy stavby, iného zariadenia alebo pozemku.

(3) Ak ide o ochranu nehnuteľnej národnej kultúrnej pamiatky, pamiatkovej rezervácie alebo pamiatkovej zóny alebo ich prostredia, vymedzí obdobne okresný národný výbor ochranné pásmo na návrh krajského národného výboru po vyjadrení ústrednej organizácie štátnej pamiatkovej starostlivosti.

(4) Ak vznikne vlastníkovi alebo užívateľovi pozemku, ktorý nie je národným majetkom, majetková ujma v dôsledku opatrení podľa odsekov 1, 2

a 3, prislúcha mu primeraná náhrada, ktorú poskytuje okresný národný výbor.

(5) Podrobnosti o vymedzení ochranného pásma ustanoví všeobecne záväzný právny predpis.

§ 18

Premiestnenie kultúrnej pamiatky

(1) Národnú kultúrnu pamiatku a nehnuteľnú kultúrnu pamiatku, prípadne jej súčasť (príslušenstvo) možno premiestniť len po predchádzajúcom súhlase ministerstva kultúry.

(2) Hnuteľnú kultúrnu pamiatku možno z verejne prístupného miesta trvale premiestniť len po predchádzajúcom súhlase okresného národného výboru po vyjadrení krajskej organizácie štátnej pamiatkovej starostlivosti.

(3) Orgán, ktorý dal súhlas na premiestnenie kultúrnej pamiatky podľa odsekov 1 a 2, upovedomí o tom ústrednú organizáciu štátnej pamiatkovej starostlivosti.

§ 19

Užívanie kultúrnych pamiatok na vedecký výskum alebo na výstavné účely

(1) Vlastník kultúrnej pamiatky je povinný umožniť osobám povereným orgánmi štátnej pamiatkovej starostlivosti vedecký výskum kultúrnej pamiatky, prípadne vyhotovenie jej dokumentácie. Ak ide o dôležitý spoločenský záujem, je vlastník nehnuteľnej kultúrnej pamiatky povinný kultúrnu pamiatku prenechať predovšetkým odbornej socialistickej organizácii na dočasné užívanie na účely vedeckého výskumu alebo na výstavné účely na náklad toho, komu sa kultúrna pamiatka prenecháva na užívanie.

(2) O podmienkach prenechania kultúrnej pamiatky na dočasné užívanie rozhodne okresný národný výbor po vyjadrení krajskej organizácie štátnej pamiatkovej starostlivosti, a ak ide o národnú kultúrnu pamiatku, krajský národný výbor po vyjadrení ústrednej organizácie štátnej pamiatkovej starostlivosti.

§ 20

Kultúrne pamiatky vo vzťahu k zahraničiu

(1) Kultúrnu pamiatku možno v zahraničí vystavovať, do zahraničia požičať alebo do zahraničia vyviezť na iné účely len po predchádzajúcom súhlase ministerstva kultúry, a ak ide o národnú kultúrnu pamiatku, len po predchádzajúcom súhlase vlády Slovenskej socialistickej republiky.

(2) Vec, ktorá vykazuje znaky kultúrnej pamiatky podľa § 2 ods. 1, možno trvale previezť zo zahraničia do Slovenskej socialistickej republiky len po predchádzajúcom súhlase príslušného orgá-

¹⁴⁾ § 32 písm. c) a § 33 ods. 2 stavebného zákona.

§ 11 vyhlášky č. 85/1976 Zb. o podrobnejšej úprave územného konania a stavebnom poriadku.

¹⁵⁾ § 108 ods. 2 písm. e) stavebného zákona.

nu štátu, z ktorého má byť dovezená, ak je zaručená vzájomnosť.¹⁶⁾

[3] Ustanoveniami odsekov 1 a 2 nie sú dotknuté predpisy upravujúce hospodárske styky so zahraničím.¹⁷⁾

[4] Podrobnosti o udeľovaní súhlasu na vývoz kultúrnych pamiatok do zahraničia ustanoví všeobecne záväzný právny predpis.

TRETIA ČASŤ

ARCHEOLOGICKÉ VÝSKUMY A NÁLEZY

§ 21

Oprávnenia na archeologické výskumy

[1] Archeologické výskumy je oprávnený vykonávať Archeologický ústav Slovenskej akadémie vied (ďalej len „Archeologický ústav“).

[2] Ministerstvo kultúry môže v odôvodnených prípadoch po dohode so Slovenskou akadémiou vied povoliť vykonávanie archeologických výskumov vysokým školám, pokiaľ ich vykonávajú pri plnení svojich vedeckých alebo pedagogických úloh, múzeám alebo iným organizáciám, ktoré majú pre odborné vykonávanie archeologických výskumov potrebné predpoklady (ďalej len „oprávnená organizácia“). Oprávnená organizácia uzaviera so Slovenskou akadémiou vied dohodu o rozsahu a podmienkach vykonávania archeologických výskumov.

[3] Oprávnená organizácia je povinná oznámiť Archeologickému ústavu začatie archeologických výskumov a podať mu o ich výsledkoch správu. Ak ide o archeologické výskumy na území vyhlásenom za kultúrnu pamiatku, národnú kultúrnu pamiatku, pamiatkovú rezerváciu alebo pamiatkovú zónu, Archeologický ústav a oprávnené organizácie oznámia začatie archeologických výskumov ústrednej organizácii štátnej pamiatkovej starostlivosti, ktorej podajú aj správu o ich výsledkoch.

[4] Ministerstvo kultúry po dohode so Slovenskou akadémiou vied môže odňať povolenie na vykonávanie archeologických výskumov oprávnenej organizácii, ktorá porušila podmienky, za ktorých jej bolo povolenie udeľené.

§ 22

Vykonávanie archeologických výskumov

[1] Archeologický ústav a oprávnené organizácie sú povinné pred začatím archeologických výskumov uzavrieť dohodu s vlastníkom (správcom, užívateľom) nehnuteľnosti, na ktorej sa majú archeologické výskumy vykonávať, o podmienkach archeologických výskumov na nehnuteľnosti. Ak nedôjde k dohode, rozhodne okresný národný vý-

bor o povinnostiach vlastníka (správcu, užívateľa) nehnuteľnosti strpieť vykonávanie archeologických výskumov a o podmienkach, za ktorých sa môže archeologický výskum vykonať.

[2] Ak sa má vykonávať stavebná činnosť na území s archeologickými nálezmi, sú stavebníci už od doby prípravy stavby povinní tento zámer oznámiť Archeologickému ústavu a umožniť mu alebo oprávnenej organizácii, vykonať na dotknutom území záchranný archeologický výskum. Ak je stavebníkom socialistická organizácia, uhrádza náklady záchranného archeologického výskumu táto organizácia, inak uhrádza náklady organizácia vykonávajúca archeologický výskum. Obdobne sa postupuje, ak sa má na takom území vykonávať iná činnosť, ktorou by sa mohlo ohroziť vykonávanie archeologických výskumov.

§ 23

Archeologické nálezy

[1] Archeologickým nálezom je vec (súbor vecí), ktorá je dokladom alebo pozostatkom života človeka a jeho činnosti od počiatku jeho vývoja do novoveku a zachovala sa spravidla pod zemou.

[2] O archeologickom náleze, ktorý nebol urobený pri vykonávaní archeologických výskumov, musí sa urobiť oznámenie Archeologickému ústavu alebo najbližšiemu múzeu priamo alebo prostredníctvom miestneho národného výboru. Oznámenie o archeologickom náleze je povinný urobiť nálezca alebo osoba zodpovedná za vykonávanie prác, pri ktorých došlo k archeologickému nálezu, a to najneskôr na druhý deň po archeologickom náleze alebo po tom, čo sa o archeologickom náleze dozvedel.

[3] Archeologický nález i nálezisko sa musia ponechať bez zmeny až do prehliadky Archeologickým ústavom alebo múzeom, najmenej však počas piatich pracovných dní odo dňa oznámenia. Archeologický ústav alebo oprávnená organizácia urobí na nálezisku všetky nevyhnutné opatrenia na okamžitú záchranu archeologického nálezu, najmä proti jeho poškodeniu, zničeniu alebo odcudzeniu.

[4] Ak ide o archeologický nález uvedený v odseku 2, má nálezca právo na odmenu, ktorú mu poskytne okresný národný výbor, a to do výšky ceny materiálu, ak je archeologický nález vyhotovený z drahých kovov alebo z iných cenných materiálov; v ostatných prípadoch až do výšky desať percent kultúrohistickej hodnoty archeologického nálezu určenej na základe odborného posudku. Nálezca má právo na náhradu nevyhnutných nákladov, ktoré mu vznikli v súvislosti s archeologickým nálezom. O náhrade rozhodne a ná-

¹⁶⁾ Dohovor UNESCO o opatreniach na zákaz a zamedzenie nedovoleného dovozu, vývozu a prevodu vlastníctva kultúrnych statkov z roku 1970 (vyhláška č. 15/1980 Zb.).

¹⁷⁾ Zákon č. 142/1970 Zb. o devízovom hospodárstve.

Colný zákon č. 44/1974 Zb.

Zákon č. 42/1980 Zb. o hospodárskych stykoch so zahraničím.

hradu poskytne okresný národný výbor. Podrobnosti o podmienkach pre poskytovanie odmeny a náhrady nálezcovi ustanoví všeobecne záväzný právny predpis.

(5) Pri nehnuteľných archeologických nálezoč vyhlásených za kultúrne pamiatky určí okresný národný výbor organizáciu, ktorá bude zabezpečovať starostlivosť o ne. Ak sú tieto archeologické nálezy na nehnuteľnostiach, ktoré sú národným majetkom, určí túto organizáciu po dohode s orgánom nadriadeným organizácii, ktorá nehnuteľnosť spravuje alebo užíva. Ak je nehnuteľný archeologický nález vyhlásený za kultúrnu pamiatku v územných obvodoč niekoľkých okresných národných výborov, určia organizáciu na zabezpečenie starostlivosti o kultúrnu pamiatku tieto okresné národné výbory po vzájomnej dohode.

(6) Všetky hnutelné archeologické nálezy sú národným majetkom a ukladajú sa spravidla do múzei.

(7) O archeologických nálezoč, ku ktorým dôjde v súvislosti s prípravou alebo vykonávaním stavby, platia osobitné predpisy.¹⁸⁾

§ 24

Náhrada majetkovej ujmy

(1) Pri vykonávaní archeologických výskumov sú Archeologický ústav a oprávnené organizácie povinné dbať na záujmy chránené osobitnými predpismi, spolupracovať s orgánmi zabezpečujúcimi ochranu týchto záujmov a čo najviac chrániť práva a oprávnené záujmy vlastníkov (správcov, užívateľov) nehnuteľností, prípadne iného majetku.

(2) Ak je vlastník (správca, užívateľ) nehnuteľnosti alebo iného majetku vykonávaním archeologického výskumu alebo opatreniami na ochranu archeologického nálezu podstatne obmedzený v bežnom užívaní nehnuteľnosti alebo iného majetku, má právo, aby mu Archeologický ústav alebo oprávnená organizácia poskytli primeranú jednorazovú náhradu. Po ukončení prác sú Archeologický ústav alebo oprávnená organizácia povinné uviesť nehnuteľnosť, prípadne iný majetok do predošlého stavu. Ak to nie je možné alebo hospodársky účelné, má vlastník (správca, užívateľ) nehnuteľnosti alebo iného majetku právo na peňažitú náhradu.

(3) Právo na náhradu majetkovej ujmy podľa odseku 2 treba uplatniť voči Archeologickému ústavu alebo voči oprávnenej organizácii do šiestich mesiacov od ukončenia archeologického výskumu alebo od ukončenia opatrenia na ochranu archeologického nálezu, inak právo zaniká. Ak nedôjde k dohode, rozhoduje o náhrade a jej výške okresný národný výbor.

¹⁸⁾ § 127 stavebného zákona.

ŠTVRTÁ ČASŤ

ORGÁNY A ORGANIZÁCIE ŠTÁTNEJ PAMIATKOVEJ STAROSTLIVOSTI

§ 25

Organizačné usporiadanie štátnej pamiatkovej starostlivosti

(1) Štátnu pamiatkovú starostlivosť vykonávajú orgány štátnej pamiatkovej starostlivosti, ktorými sú ministerstvo kultúry a národné výbory.

(2) Ministerstvu kultúry je podriadená ústredná organizácia štátnej pamiatkovej starostlivosti, krajským národným výborom sú podriadené krajské organizácie štátnej pamiatkovej starostlivosti.

(3) Orgány štátnej pamiatkovej starostlivosti v spolupráci s ostatnými orgánmi štátnej správy a za odbornej pomoci organizácií štátnej pamiatkovej starostlivosti, vedeckých, umeleckých a ďalších odborných organizácií a ústavov dbajú, aby sa štátna pamiatková starostlivosť zabezpečovala plánuvite, komplexne a diferencovane v súlade s dlhodobou koncepciou jej rozvoja.

§ 26

Ministerstvo kultúry

(1) Ministerstvo kultúry je ústredným orgánom štátnej správy pre kultúrne pamiatky v Slovenskej socialistickej republike.

(2) Ministerstvo kultúry

- a) spracúva prognózy, koncepcie a návrhy dlhodobých výhľadov rozvoja štátnej pamiatkovej starostlivosti,
- b) koordinuje zostavovanie jednotného programu komplexnej starostlivosti o kultúrne pamiatky a vytvára pre ňu všestranné podmienky, posudzuje návrhy dlhodobých, strednodobých a vykonávacích plánov obnovy kultúrnych pamiatok,
- c) riadi kultúrno-výchovné využívanie národných kultúrnych pamiatok a usmerňuje kultúrno-výchovné využívanie ostatných kultúrnych pamiatok v súlade so záujmami štátnej kultúrnej politiky,
- d) koordinuje vedeckovýskumnú činnosť v odbore štátnej pamiatkovej starostlivosti,
- e) zriaďuje ako svoj odborný poradný orgán vedeckú radu pre štátnu pamiatkovú starostlivosť,
- f) spolupracuje s Ministerstvom školstva Slovenskej socialistickej republiky pri výchove kádrov v odbore štátnej pamiatkovej starostlivosti a stará sa o ich ďalšie vzdelávanie,
- g) zabezpečuje medzinárodnú spoluprácu v odbore štátnej pamiatkovej starostlivosti,
- h) vydáva štatút ústrednej organizácie štátnej pamiatkovej starostlivosti,

- i) vydáva vzorový organizačný poriadok pre krajské organizácie štátnej pamiatkovej starostlivosti,
- j) plní ďalšie úlohy ustanovené mu týmto zákonom.

§ 27

Pamiatková inšpekcia

(1) Ministerstvo kultúry zriaďuje pamiatkovú inšpekciu ako svoj špecializovaný kontrolný orgán v odbore štátnej pamiatkovej starostlivosti. Hlavným poslaním pamiatkovej inšpekcie je vykonávať ústredný dozor nad dodržiavaním tohto zákona a predpisov vydaných na jeho vykonanie.

(2) Pamiatková inšpekcia plní najmä tieto úlohy:

- a) dozerá, ako sa zabezpečuje komplexná starostlivosť o kultúrne pamiatky,
- b) dozerá, ako sa dodržiavajú rozhodnutia orgánov štátnej pamiatkovej starostlivosti na zabezpečenie starostlivosti o kultúrne pamiatky a ako vlastníci (správcovia, užívatelia) kultúrnych pamiatok plnia ustanovené povinnosti,
- c) na základe poznatkov získaných pri výkone dozoru vykonáva rozbor stavu štátnej pamiatkovej starostlivosti a navrhuje opatrenia na jej prehlbenie.

(3) Pamiatková inšpekcia pri plnení svojich úloh spolupracuje s národnými výbormi, s orgánmi ľudovej kontroly, s ostatnými štátnymi orgánmi a organizáciami štátnej pamiatkovej starostlivosti a opiera sa o ich pomoc.

(4) Ak zistí pamiatková inšpekcia nedostatky v starostlivosti o kultúrne pamiatky, navrhne príslušnému orgánu štátnej pamiatkovej starostlivosti opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov, prípadne uloženie pokarhania alebo pokuty a dozerá, aby sa uložené opatrenia riadne plnili.

(5) Podrobnosti o úlohách a oprávneniach pamiatkovej inšpekcie ustanoví všeobecne záväzný právny predpis.

§ 28

Krajský národný výbor

(1) Krajský národný výbor riadi a organizuje štátnu pamiatkovú starostlivosť v kraji.

(2) Krajský národný výbor

- a) schvaľuje krajskú koncepciu rozvoja štátnej pamiatkovej starostlivosti v súlade s prognózou, koncepciou a dlhodobým výhľadom rozvoja štátnej pamiatkovej starostlivosti v Slovenskej socialistickej republike a určuje základné úlohy štátnej pamiatkovej starostlivosti v kraji,

- b) schvaľuje návrhy dlhodobých, strednodobých a vykonávacích plánov obnovy kultúrnych pamiatok,
- c) riadi práce na jednotných programoch komplexnej starostlivosti o kultúrne pamiatky a zabezpečuje predpoklady pre ich realizáciu,
- d) plní úlohy orgánu štátnej pamiatkovej starostlivosti pre národné kultúrne pamiatky, pokiaľ neprislúchajú ministerstvu kultúry,
- e) riadi kultúrno-výchovné využitie kultúrnych pamiatok v kraji,
- f) vydáva organizačný poriadok krajskej organizácie štátnej pamiatkovej starostlivosti v súlade so vzorovým organizačným poriadkom vydaným ministerstvom kultúry,
- g) dozerá v rozsahu svojej pôsobnosti na dodržiavanie tohto zákona a predpisov vydaných na jeho vykonanie,
- h) plní ďalšie úlohy ustanovené mu týmto zákonom.

§ 29

Okresný národný výbor

(1) Okresný národný výbor riadi a organizuje štátnu pamiatkovú starostlivosť v okrese v súlade s krajskou koncepciou rozvoja štátnej pamiatkovej starostlivosti.

(2) Okresný národný výbor

- a) podieľa sa na spracovaní krajskej koncepcie rozvoja štátnej pamiatkovej starostlivosti a na spracovaní strednodobých a vykonávacích plánov obnovy kultúrnych pamiatok,
- b) zabezpečuje predpoklady pre komplexnú starostlivosť o kultúrne pamiatky,
- c) riadi starostlivosť o kultúrne pamiatky zabezpečovanú v pôsobnosti miestnych a mestských národných výborov,
- d) vykonáva štátnu správu na úseku štátnej pamiatkovej starostlivosti, pokiaľ podľa tohto zákona nie je príslušný iný orgán štátnej pamiatkovej starostlivosti,
- e) zriaďuje podľa potreby organizáciu alebo zriadenie pre obnovu nehnuteľných kultúrnych pamiatok,¹⁹⁾
- f) vykonáva štátny stavebný dohľad pri obnove kultúrnych pamiatok z hľadiska štátnej pamiatkovej starostlivosti,²⁰⁾
- g) dozerá v rozsahu svojej pôsobnosti na dodržiavanie tohto zákona a predpisov vydaných na jeho vykonanie,
- h) plní ďalšie úlohy ustanovené mu týmto zákonom.

¹⁹⁾ § 21 zákona č. 69/1967 Zb. o národných výboroch v znení neskorších predpisov (úplné znenie č. 35/1983 Zb.).

²⁰⁾ § 99 písm. b) a § 102 ods. 5 stavebného zákona.

[3] Okresný národný výbor sa pri plnení svojich úloh opiera o odbornú pomoc krajskej organizácie štátnej pamiatkovej starostlivosti.

§ 30

Miestny a mestský národný výbor

[1] Miestny národný výbor sa stará o kultúrne pamiatky v mieste a kontroluje, ako si vlastníci kultúrnych pamiatok plnia povinnosti uložené im týmto zákonom. Miestny národný výbor vychádza pritom z odborných vyjadrení krajskej organizácie štátnej pamiatkovej starostlivosti.

[2] Mestský národný výbor môže podľa miestnych podmienok po prerokovaní s okresným národným výborom zriadiť organizáciu alebo zariadenie pre obnovu kultúrnych pamiatok.

§ 31

Komisie štátnej pamiatkovej starostlivosti, okresný konzervátor štátnej pamiatkovej starostlivosti a spravodajcovia štátnej pamiatkovej starostlivosti

[1] Národné výbory zriaďujú podľa potreby pre všestranné posudzovanie a koordináciu úloh štátnej pamiatkovej starostlivosti komisie štátnej pamiatkovej starostlivosti ako pracovné komisie.²¹⁾

[2] Okresný národný výbor vymenúva po vyjadrení krajskej organizácie štátnej pamiatkovej starostlivosti z radov občanov okresného konzervátora štátnej pamiatkovej starostlivosti (ďalej len „okresný konzervátor“) ako dobrovoľného pracovníka. Okresný konzervátor je členom okresnej komisie štátnej pamiatkovej starostlivosti, ak je táto komisia zriadená.

[3] Úlohou okresného konzervátora je sústavne sledovať stav kultúrnych pamiatok v okrese, podávať okresnému národnému výboru správy o ich stave, o starostlivosti o ne a ich využití, navrhovať okresnému národnému výboru potrebné opatrenia a napomáhať propagáciu kultúrnych pamiatok a štátnej pamiatkovej starostlivosti medzi občanmi a najmä medzi mládežou.

[4] Na návrh okresného konzervátora môže okresný národný výbor poveriť pre určitý vymedzený územný obvod dobrovoľných pracovníkov funkciou spravodajcu štátnej pamiatkovej starostlivosti (ďalej len „spravodajca“), ktorí spolupracujú s okresným konzervátorom pri plnení jeho úloh.

[5] Činnosť okresného konzervátora a spravodajcu riadi okresný národný výbor. Odbornú pomoc mu pritom poskytuje krajská organizácia štátnej pamiatkovej starostlivosti.

[6] Podrobnosti o úlohách okresných konzervátorov a spravodajcov ustanoví všeobecne záväzný právny predpis.

§ 32

Ústredná organizácia štátnej pamiatkovej starostlivosti

[1] Ústredná organizácia štátnej pamiatkovej starostlivosti je organizáciou pre výkon a koordináciu všetkých odborných činností na úseku štátnej pamiatkovej starostlivosti na zabezpečenie jednoty kultúrno-politických zámerov a ideovo-metodických, ekonomických a technických hľadísk, ako aj perspektívneho rozvoja štátnej pamiatkovej starostlivosti.

[2] Ústredná organizácia štátnej pamiatkovej starostlivosti

- a) spracúva rozboru stavu a vývoja štátnej pamiatkovej starostlivosti, podklady pre prognózy, koncepcie a dlhodobé výhľady rozvoja štátnej pamiatkovej starostlivosti,
- b) organizuje, koordinuje a plní vedeckovýskumné úlohy štátnej pamiatkovej starostlivosti, rozpracúva teóriu a metodológiu štátnej pamiatkovej starostlivosti a metodiku spoločenského uplatnenia kultúrnych pamiatok,
- c) plní úlohy ústredného odborného-metodického, dokumentačného a informačného pracoviska pre úsek štátnej pamiatkovej starostlivosti,
- d) vedie ústredný zoznam kultúrnych pamiatok,
- e) pripravuje odborné podklady pre ministerstvo kultúry, najmä na vyhlásenie vecí za kultúrne pamiatky,
- f) poskytuje metodickú pomoc krajským organizáciám štátnej pamiatkovej starostlivosti,
- g) zabezpečuje odborný dohľad nad vykonávaním komplexnej starostlivosti o kultúrne pamiatky a nad ich sústavným využívaním,
- h) zabezpečuje projektové, stavebno-reštaurátorské a reštaurátorské práce pri obnove vybraných kultúrnych pamiatok,
- i) zabezpečuje ďalšie vzdelávanie pracovníkov v odbore štátnej pamiatkovej starostlivosti,
- j) plní ďalšie úlohy na úseku štátnej pamiatkovej starostlivosti, ktorými ju poverí ministerstvo kultúry.

§ 33

Krajská organizácia štátnej pamiatkovej starostlivosti

[1] Krajská organizácia štátnej pamiatkovej starostlivosti je organizáciou pre výkon a koordináciu odborných činností na úseku štátnej pamiatkovej starostlivosti v kraji.

[2] Krajská organizácia štátnej pamiatkovej starostlivosti

- a) spracúva odborné podklady pre krajský národný výbor a podľa jeho pokynov aj pre okresné národné výbory,

²¹⁾ § 65 zákona o národných výboroch.

- b) spracúva odborné podklady pre prognózy, koncepcie a dlhodobé výhľady rozvoja štátnej pamiatkovej starostlivosti,
- c) spracúva jednotné programy komplexnej starostlivosti o kultúrne pamiatky,
- d) podieľa sa na plnení vedeckovýskumných úloh štátnej pamiatkovej starostlivosti,
- e) plní úlohy odbornovo-metodického, dokumentačného a informačného pracoviska pre úsek štátnej pamiatkovej starostlivosti v kraji,
- f) eviduje kultúrne pamiatky v kraji,
- g) poskytuje odbornú pomoc vlastníkom kultúrnych pamiatok pri zabezpečovaní starostlivosti o kultúrne pamiatky, spracúva odborné vyjadrenia k vykonávaniu obnovy kultúrnych pamiatok, k podstatným zmenám ich využitia a ich vonkajšieho prostredia,
- h) uskutočňuje odborný dohľad nad vykonávaním komplexnej starostlivosti o kultúrne pamiatky a dáva návrhy na odstránenie zistených závažných orgánom štátnej pamiatkovej starostlivosti,
- i) zabezpečuje prieskum, výskum a dokumentáciu kultúrnych pamiatok,
- j) sleduje kultúrno-výchovné využitie kultúrnych pamiatok a ich propagáciu a zabezpečuje všestrannú starostlivosť o kultúrno-výchovné využitie a sprístupnenie kultúrnych pamiatok vo vlastnej správe,
- k) poskytuje odbornú pomoc národným výborom pri vykonávaní štátnej pamiatkovej starostlivosti a okresným národným výborom aj pri metodickom riadení činnosti okresných konzervátorov a spravodajcov,
- l) vykonáva funkciu investora pri obnove vybraných kultúrnych pamiatok v kraji,
- m) zabezpečuje projektové, stavebno-reštaurátorské a reštaurátorské práce pri obnove kultúrnych pamiatok,
- n) plní ďalšie úlohy na úseku štátnej pamiatkovej starostlivosti, ktorými ju poverí krajský národný výbor.

§ 34

Oprávnenie orgánov a organizácií štátnej pamiatkovej starostlivosti

[1] Orgán alebo organizácia štátnej pamiatkovej starostlivosti vydá osobám povereným plnením úloh štátnej pamiatkovej starostlivosti osvedčenie, na základe ktorého sú oprávnené:

- a) vstupovať do podnikov, závodov, zariadení, objektov a na ostatné nehnuteľnosti,

- b) vykonávať v nich potrebné odborné práce na ochranu kultúrnych pamiatok alebo na vedecké účely, najmä dokumentačné a konzervačné, ako aj odborný dozor,
- c) požadovať za tým účelom potrebné údaje a vysvetlenia,
- d) nazerať do príslušných dokladov.

[2] Pri činnosti uvedenej v odseku 1 sa osoby poverené plnením úloh štátnej pamiatkovej starostlivosti môžu zoznamovať so štátnym, hospodárskym a služobným tajomstvom, len ak sú na to určené podľa osobitných predpisov.²²⁾ Sú pritom povinné dbať na záujmy obrany štátu a zachovávať štátne, hospodárske a služobné tajomstvo. Svoje úlohy sú povinné vykonávať tak, aby organizácia vo svojej činnosti alebo občan vo svojich prácach boli obmedzovaní iba v nevyhnutnom rozsahu.

[3] Pre vstup do objektov a zariadení ozbrojených síl a ozbrojených zborov platia osobitné predpisy.²³⁾

PIATA ČASŤ

OPATRENIA PRI PORUŠENÍ POVINNOSTÍ

Pokuty organizáciám

§ 35

[1] Okresný národný výbor uloží pokutu až do výšky 100 000 Kčs organizácii, ktorá

- a) nechráni vec pred poškodením, zničením alebo odcudzením od doručenia upovedomenia o podaní návrhu na vyhlásenie veci za kultúrnu pamiatku alebo o tom, že ministerstvo kultúry hodlá vec vyhlásiť za kultúrnu pamiatku z vlastného podnetu, až do rozhodnutia ministerstva kultúry,
- b) nesplní oznamovaciu povinnosť ustanovenú v § 3 ods. 5, § 12, § 21 ods. 3, § 22 ods. 2 tohto zákona,
- c) sa nestará o zachovanie kultúrnej pamiatky, neudržiava ju v dobrom stave, užíva ju spôsobom nezodpovedajúcim jej kultúrnohistorickému významu, pamiatkovej hodnote alebo technickému stavu, nechráni ju pred ohrozením, poškodením alebo znehodnotením alebo ju znehodnotí alebo zničí,
- d) porušuje podmienky určené v rozhodnutí o vymedzení ochranného pásma nehnuteľnej kultúrnej pamiatky, nehnuteľnej národnej kultúrnej pamiatky, pamiatkovej rezervácie alebo pamiatkovej zóny,
- e) vykonáva obnovu kultúrnej pamiatky bez vyžiadania záväzného stanoviska okresného ná-

²²⁾ § 9, § 17 až 19 zákona č. 102/1971 Zb. o ochrane štátneho tajomstva.

§ 3 nariadenia vlády ČSSR č. 148/1971 Zb. o ochrane hospodárskeho a služobného tajomstva.

²³⁾ Napr. § 5 zákona č. 169/1949 Zb. o vojenských obvodoch.

§ 22 zákona č. 40/1961 Zb. o obrane Československej socialistickej republiky.

Zákon č. 40/1974 Zb. o Zbore národnej bezpečnosti.

Zákon č. 59/1965 Zb. o výkone trestu odňatia slobody v znení neskorších predpisov.

rodného výboru alebo nedodríava podmienky určené v tomto záväznom stanovisku,

- f) premiestni bez predchádzajúceho súhlasu ministerstva kultúry nehnuteľnú kultúrnu pamiatku alebo bez predchádzajúceho súhlasu okresného národného výboru premiestni nehnuteľnú kultúrnu pamiatku z verejne prístupného miesta,
- g) vykonáva bez povolenia podľa § 21 ods. 2 archeologický výskum,
- h) vykonáva bez povolenia podľa § 14 ods. 8 obnovu kultúrnej pamiatky,
- i) vykonáva stavbu, stavebnú zmenu alebo udržiavacie práce na nehnuteľnosti, ktorá nie je kultúrnou pamiatkou, ale je v pamiatkovej rezervácii, v pamiatkovej zóne, v ochrannom pásme nehnuteľnej kultúrnej pamiatky, nehnuteľnej národnej kultúrnej pamiatky, pamiatkovej rezervácie alebo pamiatkovej zóny bez vyžiadania záväzného stanoviska okresného národného výboru podľa § 14 ods. 2, alebo nedodríava podmienky uvedené v tomto záväznom stanovisku.

(2) Okresný národný výbor uloží pokutu až do výšky 500 000 Kčs organizácii, ktorá

- a) sa nestará o zachovanie národnej kultúrnej pamiatky, neudríava ju v dobrom stave, užíva ju spôsobom nezodpovedajúcim jej kultúrno-politickému významu, pamiatkovej hodnote alebo technickému stavu, nechráni ju pred ohrozením, poškodením alebo znehodnotením alebo ju znehodnotí alebo zničí,
- b) vykonáva obnovu národnej kultúrnej pamiatky bez vyžiadania záväzného stanoviska krajského národného výboru alebo nedodríava podmienky určené v tomto záväznom stanovisku,
- c) premiestni bez predchádzajúceho súhlasu ministerstva kultúry národnú kultúrnu pamiatku,
- d) požičia do zahraničia alebo sa pokúsi do zahraničia vyviezť alebo vyvezie kultúrnu pamiatku bez predchádzajúceho súhlasu ministerstva kultúry, požičia do zahraničia alebo sa pokúsi do zahraničia vyviezť alebo vyvezie národnú kultúrnu pamiatku bez predchádzajúceho súhlasu vlády Slovenskej socialistickej republiky,
- e) vykonáva bez povolenia podľa § 14 ods. 8 obnovu národnej kultúrnej pamiatky.

§ 36

Pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na závažnosť a čas trvania protiprávneho konania, na kultúrno-politický význam kultúrnej pamiatky a na rozsah hrozacej alebo spôsobenej škody.

§ 37

(1) Pokuta je splatná do tridsiatich dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bola uložená.

(2) Pokutu možno uložiť len do jedného roka odo dňa, kedy sa o porušení povinností okresný národný výbor dozvedel, najneskôr však do troch rokov odo dňa, kedy k porušeniu povinnosti došlo.

(3) Pokuta je príjmom národného výboru, ktorý ju uložil.

§ 38

Uložením pokuty organizácií zostáva nedotknutá zodpovednosť organizácie, prípadne jej pracovníkov podľa osobitných predpisov.

Priestupky

§ 39

(1) Za priestupok na úseku štátnej pamiatkovej starostlivosti môže uložiť okresný národný výbor občanovi

- a) pokarhanie,
- b) pokutu vo výške uvedenej v odsekoch 2 alebo 3.

(2) Pokarhanie alebo pokutu až do výšky 1000 Kčs možno uložiť občanovi, ktorý sa dopustí priestupku tým, že

- a) nechráni vec pred poškodením, zničením alebo odcudzením od doručenia upovedomenia o podaní návrhu na vyhlásenie veci za kultúrnu pamiatku alebo o tom, že ministerstvo kultúry hodlá vec vyhlásiť za kultúrnu pamiatku z vlastného podnetu, až do rozhodnutia ministerstva kultúry,
- b) nesplní oznamovaciu povinnosť ustanovenú v § 3 ods. 5, § 12, § 22 ods. 2, § 23 ods. 2 tohto zákona,
- c) sa nestará o zachovanie kultúrnej pamiatky, neudríava ju v dobrom stave a nechráni ju pred ohrozením, poškodením, znehodnotením alebo odcudzením alebo kultúrnu pamiatku užíva spôsobom, ktorý nezodpovedá jej kultúrno-politickému významu, pamiatkovej hodnote alebo technickému stavu,
- d) poruší podmienky určené v rozhodnutí o vymedzení ochranného pásma nehnuteľnej kultúrnej pamiatky, nehnuteľnej národnej kultúrnej pamiatky, pamiatkovej rezervácie alebo pamiatkovej zóny,
- e) vykonáva obnovu kultúrnej pamiatky bez vyžiadania záväzného stanoviska okresného národného výboru alebo nedodríava podmienky určené v tomto záväznom stanovisku,
- f) vykonáva neoprávnené výkopy na území s archeologickými nálezmi,
- g) vykonáva stavbu, stavebnú zmenu alebo udržiavacie práce na nehnuteľnosti, ktorá nie je kultúrnou pamiatkou, ale je v pamiatkovej rezervácii, v pamiatkovej zóne, v ochrannom

pásme nehnuteľnej kultúrnej pamiatky, nehnuteľnej národnej kultúrnej pamiatky, pamiatkovej rezervácie, pamiatkovej zóny bez vyžiadania záväzného stanoviska okresného národného výboru podľa § 14 ods. 2 alebo nedodríava podmienky uvedené v tomto záväznom stanovisku,

h) porušuje iné povinnosti ustanovené týmto zákonom.

(3) Pokutu až do výšky 5000 Kčs možno uložiť občanovi, ktorý sa dopustil priestupku tým, že

- a) sa nestará o zachovanie národnej kultúrnej pamiatky, neudržiava ju v dobrom stave a nechráni ju pred ohrozením, poškodením, znehodnotením alebo odcudzením alebo národnú kultúrnu pamiatku užíva spôsobom, ktorý nezodpovedá jej kultúrnohistorickému významu, pamiatkovej hodnote alebo technickému stavu,
- b) vykonáva obnovu národnej kultúrnej pamiatky bez vyžiadania záväzného stanoviska krajského národného výboru alebo nedodríava podmienky určené v tomto záväznom stanovisku,
- c) premiestni nehnuteľnú kultúrnu pamiatku bez predchádzajúceho súhlasu ministerstva kultúry alebo bez predchádzajúceho súhlasu okresného národného výboru premiestni hnutelnú kultúrnu pamiatku z verejného prístupného miesta,
- d) premiestni národnú kultúrnu pamiatku bez predchádzajúceho súhlasu ministerstva kultúry,
- e) požičia do zahraničia alebo sa pokúsí do zahraničia vyviezť alebo vyvezie kultúrnu pamiatku bez predchádzajúceho súhlasu ministerstva kultúry, požičia do zahraničia alebo sa pokúsí do zahraničia vyviezť alebo vyvezie národnú kultúrnu pamiatku bez predchádzajúceho súhlasu vlády Slovenskej socialistickej republiky.

§ 40

Ak nie je v tomto zákone ustanovené inak, platia o priestupkoch a ich prejednávaní všeobecné predpisy.²⁴⁾

§ 41

Pokuta je príjmom národného výboru, ktorý ju uložil.

²⁴⁾ Zákon č. 60/1961 Zb. o úlohách národných výborov pri zabezpečovaní socialistického poriadku v znení neskorších predpisov.

Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok).

²⁵⁾ Zákon SNR č. 149/1975 Zb. o archívniectve.

Vyhláska č. 167/1975 Zb., ktorou sa upravujú podrobnosti o postupe pri posudzovaní archívnych dokumentov ako kultúrnych pamiatok a spôsob zabezpečovania zvýšenej ochrany archívnych dokumentov ako kultúrnych pamiatok a národných kultúrnych pamiatok.

²⁶⁾ § 64 Hospodárskeho zákonníka.

²⁷⁾ § 70 Hospodárskeho zákonníka.

ŠIESTA ČASŤ

SPOLOČNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

§ 42

Spoločné ustanovenia

(1) Kultúrne pamiatky zapísané do štátnych zoznamov kultúrnych pamiatok podľa skorších právnych predpisov sa považujú za kultúrne pamiatky podľa tohto zákona.

(2) Národné kultúrne pamiatky vyhlásené za ne podľa skorších právnych predpisov sa považujú za národné kultúrne pamiatky podľa tohto zákona. Pamiatkové rezervácie vyhlásené za ne podľa skorších právnych predpisov sa považujú za pamiatkové rezervácie podľa tohto zákona. Ochranné pásma zriadené podľa skorších právnych predpisov sa považujú za ochranné pásma podľa tohto zákona.

(3) Povolenia na archeologické výskumy vydané podľa skorších právnych predpisov sa považujú za povolenia podľa tohto zákona.

(4) Hnuteľné kultúrne pamiatky a národné kultúrne pamiatky podľa zákona Českej národnej rady o štátnej pamiatkovej starostlivosti, ak sú na území Slovenskej socialistickej republiky, sa považujú za kultúrne pamiatky a národné kultúrne pamiatky podľa tohto zákona.

(5) Za kultúrne pamiatky a za národné kultúrne pamiatky podľa tohto zákona sa nepovažujú archívne dokumenty uznané za kultúrne pamiatky alebo vyhlásené za národné kultúrne pamiatky podľa osobitných predpisov.²⁶⁾

(6) Na kultúrne pamiatky a národné kultúrne pamiatky uložené alebo prenesené do múzeí a galérií sa tento zákon nevzťahuje.

§ 43

(1) Práva a povinnosti ustanovené týmto zákonom vlastníčkovi kultúrnej pamiatky má

- a) ak je kultúrna pamiatka národným majetkom, štátna socialistická organizácia, ktorá má kultúrnu pamiatku v správe,²⁶⁾ alebo iná socialistická organizácia než štátna, ktorej bola kultúrna pamiatka zverená do trvalého užívania,²⁷⁾
- b) ak je kultúrna pamiatka v družstevnom alebo náhradnom užívaní alebo v užívaní na základe práva užívania na zabezpečenie výroby, socia-

listická organizácia, ktorej takéto užívacie právo patrí podľa osobitných predpisov.²⁸⁾

- c) občan, ktorému bolo zriadené k pozemku, ktorý je kultúrnou pamiatkou, právo osobného užívania pozemku podľa osobitných predpisov.²⁹⁾
- d) ten, kto s kultúrnou pamiatkou nakladá ako so svojou a je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu kultúrna pamiatka patrí.³⁰⁾

(2) Práva a povinnosti vlastníka veci, ktorá by mohla byť podľa § 3 vyhlásená za kultúrnu pamiatku, má tiež správca a užívateľ takejto veci, ako aj ten, kto s ňou nakladá ako so svojou a je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu vec patrí.³⁰⁾

§ 44

Všeobecné predpisy o správnom konaní³¹⁾ sa nevzťahujú na konanie podľa § 3, 6, 8 a § 21 ods. 2 a 4.

§ 45

(1) Ministerstvo kultúry vydá všeobecne záväzné právne predpisy na vykonanie § 3 ods. 6, § 7 ods. 6, § 8 ods. 5, § 10 ods. 3, § 20 ods. 4 a § 31 ods. 6.

(2) Ministerstvo kultúry vydá všeobecne záväzné právne predpisy

- a) po dohode so Slovenskou komisiou pre vedeckotechnický a investičný rozvoj na vykonanie § 6 ods. 2, § 14 ods. 10 a § 17 ods. 5,
- b) po dohode s Ministerstvom financií Slovenskej socialistickej republiky na vykonanie § 16 ods. 3 a § 23 ods. 4,
- c) po dohode so Slovenskou plánovacou komisiou a s Ministerstvom financií Slovenskej socialistickej republiky na vykonanie § 27 ods. 5.

Záverečné ustanovenia

§ 46

Zrušujú sa:

- 1 zákon Slovenskej národnej rady č. 7/1958 Zb. SNR o kultúrnych pamiatkach v znení zákona Slovenskej národnej rady č. 72/1969 Zb. o niektorých opatreniach v organizácii a pôsobnosti národných výborov v Slovenskej socialistickej republike,
2. vyhláška Povereníctva školstva a kultúry č. 247/1959 Ú. v. o okresných konzervátoroch a spravodajcoch štátnej pamiatkovej starostlivosti,
3. vyhláška Povereníctva školstva a kultúry č. 248/1959 Ú. v., ktorou sa bližšie určuje činnosť a organizácia krajských, okresných a miestnych komisií štátnej pamiatkovej starostlivosti,
4. vyhláška Povereníctva školstva a kultúry č. 250/1959 Ú. v. o evidencii kultúrnych pamiatok,
5. vyhláška Povereníctva školstva a kultúry č. 251/1959 Ú. v. o pamiatkových ochranných pásmach,
6. vyhláška Predsedníctva Slovenskej národnej rady č. 37/1962 Zb. o úhrade nákladov na udržiavanie a obnovu kultúrnych pamiatok,
7. § 11 písm. b) zákona č. 60/1961 Zb. o úlohách národných výborov pri zabezpečovaní socialistického poriadku, pokiaľ sa vzťahuje na kultúrne pamiatky.

§ 47

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. januárom 1988.

V. Šalgovič v. r.

v z. Hanus v. r.

²⁸⁾ § 37 a nasl. zákona č. 122/1975 Zb. o poľnohospodárskom družstevníctve.

§ 1 a nasl. zákona č. 123/1975 Zb. o užívaní pôdy a iného poľnohospodárskeho majetku na zabezpečenie výroby.

§ 9 vládneho nariadenia č. 47/1955 Zb. o opatreniach v odbore hospodársko-technických úprav pozemkov.

§ 12 zákona č. 61/1977 o lesoch.

²⁹⁾ § 198 a nasl. Občianskeho zákonníka.

³⁰⁾ § 132a Občianskeho zákonníka.

³¹⁾ Správny poriadok.

28

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 3. března 1987

o Kulturní dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Republiky Togo

Dne 31. srpna 1984 byla v Lomé podepsána Kulturní dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Republiky Togo. Do-

hoda vstoupila v platnost na základě svého článku 11 dnem 24. února 1986.

České znění dohody se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

KULTURNÍ DOHODA

mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Republiky Togo

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Republiky Togo

vedeny přáním rozvíjet spolupráci v oblasti kultury, vědy, školství a zdravotnictví mezi oběma státy,

přesvědčeny, že tato spolupráce přispěje k prohloubení přátelských vztahů mezi oběma státy,

rozhodly se uzavřít tuto dohodu a za tím účelem se dohodly takto:

Článek 1

Smluvní strany budou podporovat spolupráci v oblasti kultury, umění, vědy, školství, hromadných sdělovacích prostředků, filmu, zdravotnictví a sportu.

Článek 2

Smluvní strany budou podporovat spolupráci a výměnu informací a zkušeností v oblasti kultury, vědy, školství, zdravotnictví a umění, a to zejména:

- a) uskutečňováním kulturních, vědeckých, literárních, uměleckých, filmových a zdravotnických výměn;

- b) krátkodobými výměnami odborníků z oblasti školství, kultury, vědy a zdravotnictví;

- c) pořádáním výstav, koncertů a jiných vystoupení umělců druhého státu;

- d) překládáním a vydáváním literárních a vědeckých děl, výměnou knih a jiných publikací v oblasti kultury, umění, vědy, školství a zdravotnictví;

- e) výměnou a uváděním filmů na obchodním i neobchodním základě.

Článek 3

Smluvní strany budou podporovat spolupráci v oblasti sportu a mezi mládežnickými organizacemi svých států.

Článek 4

Smluvní strany budou v souladu se svými možnostmi poskytovat stipendia ke studiu na vysokých školách.

Článek 5

Smluvní strany prozkoumají v souladu s předpisy platnými ve svém státě otázku vzájemného uznávání a rovnocennosti dokladů o vzdělání a o vědeckých hodnotách. Budou-li to považovat za žádoucí, uzavřou o tom zvláštní dohodu.

Článek 6

Obě smluvní strany budou usnadňovat v souladu s předpisy platnými ve svých státech přístup do archivů, knihoven, muzeí a galerií.

Článek 7

Smluvní strany budou vzájemně usnadňovat účast představitelů druhého státu na kongresech, konferencích a mezinárodních festivalech pořádaných ve svých státech.

Článek 8

Smluvní strany budou podporovat spolupráci mezi rozhlasovými a televizními organizacemi svých států, jakož i výměnu novinářů a reportérů.

Článek 9

Smluvní strany vytvoří v souladu se svými platnými předpisy delegací a občanům druhého

státu, vyslaným dle této dohody, potřebné podmínky ke splnění jejich úkolů.

Článek 10

Smluvní strany se dohodly, že budou za účelem plnění této dohody sjednávat zvláštní prováděcí protokoly spolupráce, jež budou zahrnovat dohodnuté akce, jakož i jejich finanční podmínky.

Článek 11

Tato dohoda vstoupí v platnost dnem výměny nót o jejím schválení podle vnitrostátních právních předpisů obou smluvních stran.

Tato dohoda se sjednává na období pěti let, mlčky prodlužované vždy na další období pěti let, pokud ji některá ze smluvních stran písemně nevypoví nejméně šest měsíců před uplynutím probíhajícího období platnosti.

Dáno v Lomé dne 31. srpna 1984 ve dvou vyhotoveních v jazyce českém a francouzském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

J. E. p. František **Lundák** v. r.

mimořádný a zplnomocněný velvyslanec
Československé socialistické republiky

Za vládu

Republiky Togo:

J. E. p. Anani Kuma **Akakpo-Ahianyo** v. r.

ministr zahraničních věcí a spolupráce
Republiky Togo

29

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 3. března 1987

**o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Argentinské republiky
o kulturní a vědecké spolupráci**

Dne 22. ledna 1986 byla v Buenos Aires podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Argentinské republiky o kulturní a vědecké spolupráci. Dohoda vstoupila

v platnost na základě svého článku XIV dnem 24. října 1986.

České znění Dohody se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. **Chňoupek** v. r.

DOHODA

mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Argentinské republiky o kulturní a vědecké spolupráci

Vláda Československé socialistické republiky
a vláda Argentinské republiky

vedeny přáním rozvíjet spolupráci mezi oběma zeměmi v oblasti kultury, školství, vědy, zdravotnictví a sportu na základě dodržování zásad rovnoprávnosti, svrchovanosti a nevměšování do vnitřních záležitostí,

přesvědčeny, že tato spolupráce přispěje k prohloubení přátelských vztahů mezi oběma zeměmi,

rozhodly se sjednat tuto dohodu a za tím účelem se dohodly takto:

Článek I

Smluvní strany budou podporovat spolupráci v oblasti kultury, umění, vědy, školství, rozhlasu, televize, filmu, zdravotnictví a na úseku sportu.

Článek II

Smluvní strany budou podporovat spolupráci a výměny informací a zkušeností mezi kulturními, uměleckými, vzdělávacími, vědeckými, sportovními a zdravotnickými oficiálními institucemi a organizacemi a to zejména:

- a) umožňováním vzájemných výměn vysokoškolských profesorů a podporou výměn odborníků z oblasti kultury, umění, školství, vědy, sportu a zdravotnictví,
- b) pořádáním výstav, koncertů, divadelních představení a jiných uměleckých vystoupení,
- c) umožňováním vydávání literárních a vědeckých děl, výměnou knih a jiných publikací z oblasti upravených touto dohodou,
- d) výměnou objektivních informací prostřednictvím publikací a ostatních prostředků o životě v příslušných zemích,
- e) podporou výměn a uvádění filmů na neobchodním základě.

Článek III

Smluvní strany umožní poskytnutím stipendií občanům země druhé smluvní strany řádné a postgraduální studium na svých vysokých školách a jiných vzdělávacích zařízeních v souladu s vnitrostátními předpisy obou zemí.

Článek IV

Smluvní strany budou v souladu se svými vnitrostátními předpisy zkoumat podmínky pro uzná-

vání studií absolvovaných na státním území druhé smluvní strany.

Článek V

Smluvní strany budou umožňovat v souladu se svými vnitrostátními předpisy přístup do svých archivů, knihoven, muzeí a uměleckých galerií občanům země druhé smluvní strany.

Článek VI

Smluvní strany budou usnadňovat účast představitelů z jedné i druhé země na sjezdech, konferencích, festivalech a jiných akcích s mezinárodní účastí pořádaných na svém státním území.

Článek VII

Smluvní strany budou podporovat spolupráci mezi oficiálními institucemi a organizacemi, působícími na úseku rozhlasu, televize a filmu, a budou usnadňovat v souladu se svými vnitrostátními předpisy výměny osob a materiálů z těchto oblastí pro neobchodní účely.

Článek VIII

Smluvní strany budou napomáhat spolupráci sportovních institucí obou zemí prostřednictvím organizování soutěží a výměn družstev, sportovců, trenérů a odborníků z oblasti sportu.

Článek IX

Smluvní strany poskytnou v rámci svých vnitrostátních předpisů občanům země druhé smluvní strany, kteří budou vysláni podle této dohody, potřebné podmínky, aby mohli splnit své úkoly.

Občané země vysílající smluvní strany musí dodržovat platné vnitrostátní předpisy země přijímající smluvní strany.

Článek X

Smluvní strany při provádění této dohody zaručí navzájem ochranu autorských práv podle svých vnitrostátních předpisů a v souladu s mezinárodními smlouvami, kterými jsou obě země vázány.

Článek XI

Každá smluvní strana v souladu s ustanoveními právních předpisů, platných na jejím státním

území, poskytne druhé smluvní straně nezbytná usnadnění pro vstup, pobyt a výjezd osob, zabývajících se činnostmi, související s prováděním této dohody, jakož i pro dovoz k neobchodním účelům materiálů a vybavení potřebných pro uskutečňování dohodnutých programů spolupráce, uvedených v článku XIII této dohody.

Článek XII

Příjmy získané osobami a skupinami, vyslanými jednou smluvní stranou, z provádění činností podle této dohody, včetně stipendií, budou osvobozeny od placení přímých daní a jiných dávek na státním území druhé smluvní strany.

Článek XIII

Smluvní strany budou za účelem plnění této dohody sjednávat diplomatickou cestou na určitá

období programy spolupráce, které budou zahrnovat dohodnuté akce, jakož i finanční podmínky jejich provádění.

Článek XIV

Tato dohoda vstoupí v platnost dnem, kdy si smluvní strany písemně oznámí, že byly splněny vnitrostátní právní podmínky pro její vstup v platnost.

Sjednává se na dobu pěti let a poté bude automaticky prodlužována o dalších 5 let, pokud ji některá ze smluvních stran písemně nevypoví diplomatickou cestou nejméně šest měsíců před uplynutím probíhajícího období platnosti.

Dáno v Buenos Aires dne 22. ledna 1986 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a španělském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

Ján Jurišta v. r.

Za vládu

Argentinské republiky:

Dante Caputo v. r.

30

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 5. března 1987

**o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Maďarské lidové republiky
o spolupráci mezi ústředními orgány podílejícími se na řízení národních výborů a rad**

Dne 28. ledna 1987 byla v Židlochovicích podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Maďarské lidové republiky o spolupráci mezi ústředními orgány podílejícími se na řízení národních výborů a rad.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 4 dnem podpisu.

Slovenské znění Dohody se vyhláší současně.*)

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

*) Zde se uveřejňuje český překlad.

DOHODA**mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Maďarské lidové republiky
o spolupráci mezi ústředními orgány podílejícími se na řízení národních výborů a rad**

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Maďarské lidové republiky vedeny společnými zájmy považují za účelné rozvíjet spolupráci mezi ústředními orgány ČSR, SSR a MLR, podílejícími se na řízení národních výborů a rad (dále jen „místní orgány“).

S cílem zabezpečení této spolupráce, která má přispívat k posilování vzájemného porozumění a k zvyšování úrovně práce místních orgánů v Československé socialistické republice a v Maďarské lidové republice, se obě smluvní strany dohodly takto:

Článek 1

Smluvní strany budou rozšiřovat a prohlubovat vzájemnou spolupráci v oblasti činnosti místních orgánů a jejich řízení.

Základ pro tuto spolupráci, spočívající zejména ve vzájemném pracovním styku a výměně zkušeností, tvoří tato dohoda.

S cílem dosáhnout rychlejší a kvalitnější vzájemnou informovanost v oblasti činnosti a řízení místních orgánů si budou obě smluvní strany průběžně vzájemně vyměňovat a zasílat:

- a) dokumenty a materiály včetně příslušných usnesení, týkajících se zásadních otázek výstavby, vnitřní struktury, působnosti a činnosti místních orgánů,
- b) informace, studijní a další materiály, týkající se řízení činnosti místních orgánů a řešení důležitých úkolů v jejich působnosti,
- c) důležité publikace, týkající se postavení a působnosti místních orgánů.

Za vládu
Československé socialistické republiky:

Josef Jung v. r.

Článek 2

Smluvní strany budou formou vzájemných návštěv odborných pracovníků příslušných ústředních orgánů a místních orgánů organizovat oboustrannou výměnu zkušeností, konzultace a studium pokrokových metod práce místních orgánů.

Náměty na realizaci spolupráce, jakož i její forma, úkoly a rozsah budou stanoveny v rámci Prováděcího protokolu.

Článek 3

Spolupráce obou smluvních stran se bude upřesňovat Prováděcím protokolem k této dohodě, uzavíraným vždy na období čtyř let.

Plnění příslušného Prováděcího protokolu bude hodnoceno před podpisem nového na pravidelných schůzích zástupců obou smluvních stran, konaných ve čtyřletých obdobích střídavě na území Československé socialistické republiky a na území Maďarské lidové republiky.

Článek 4

Tato dohoda vstoupí v platnost dnem podpisu a uzavírá se na neomezenou dobu. Každá ze smluvních stran však může Dohodu písemně vypovědět, v takovémto případě ztrácí platnost po uplynutí tří měsíců ode dne oznámení výpovědi druhé smluvní straně.

Tato dohoda může být měněna nebo doplněna na základě souhlasu obou smluvních stran. Změny a doplnění musí být uskutečněny písemnou formou.

Dáno v Židlochovicích dne 28. ledna 1987 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyku slovenském a maďarském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu
Maďarské lidové republiky:

Lajos Papp v. r.

31

VYHLÁŠKA

ministerstva školství České socialistické republiky

ze dne 30. března 1987

**o ukončování studia ve středních školách a o ukončování přípravy
ve zvláštních odborných učilištích**

Ministerstvo školství České socialistické republiky stanoví v dohodě s ministerstvem zdravotnictví České socialistické republiky podle § 25 odst. 7, po projednání se zúčastněnými ústředními orgány podle § 26 odst. 3 a § 32 odst. 5 zákona č. 29/1984 Sb., o soustavě základních a středních škol (školský zákon), a podle § 14 odst. 2 písm. f) zákona České národní rady č. 77/1984 Sb., o státní správě ve školství, ve znění pozdějších předpisů [úplné znění č. 48/1984 Sb.):

§ 1

Základní ustanovení

Tato vyhláška upravuje podmínky a způsob ukončování studia ve středních školách, ukončování pomaturitního studia, ukončování odborné přípravy, jakož i přípravy pro výkon jednoduchých činností ve zvláštních odborných učilištích.

§ 2

Způsob ukončování studia

(1) Studium v učebních oborech středních odborných učilišť a odborná příprava v učebních oborech zvláštních odborných učilišť se ukončují závěrečnou zkouškou.¹⁾

(2) Studium ve studijních oborech středních odborných učilišť, v gymnáziích a ve středních odborných školách se ukončuje maturitní zkouškou.²⁾

(3) Pomaturitní studium³⁾ se ukončuje závěrečnou pomaturitní zkouškou; pomaturitní studium v konzervatořích, v němž se žáci zdokonalují pro kvalifikovaný výkon uměleckého povolání, se ukončuje absolventskou zkouškou.⁴⁾

(4) Příprava žáků zvláštních odborných učilišť pro výkon jednoduchých činností⁵⁾ se ukončuje jejím celkovým zhodnocením.

§ 3

Závěrečná zkouška

(1) Závěrečná zkouška je komplexní zkouška; jejím účelem je zjistit, jak si žáci osvojili dovednosti a vědomosti v rozsahu učiva stanoveného učebními plány a učebními osnovami učebního oboru a jak jsou připraveni používat jich při činnostech, které mají vykonávat v povolání.

(2) Při závěrečné zkoušce se ověřují dovednosti žáků, jejich schopnost uplatnit teoretické vědomosti a vypracovat písemnou přípravu pro plnění praktických úkolů a celková připravenost na výkon příslušných dělnických povolání.

(3) Podmínkou pro vykonání závěrečné zkoušky je úspěšné ukončení posledního ročníku učebního oboru.

(4) Závěrečná zkouška ve dvouletých a tříletých učebních oborech se koná od posledního úplného týdne v červnu do konce července a v učebních oborech s délkou denního studia 3 roky a 4 měsíce v prosinci.⁶⁾

Maturitní zkouška

§ 4

(1) Maturitní zkouška je teoreticko-praktická komplexní zkouška; jejím účelem je zjistit, jak si žáci osvojili vědomosti a dovednosti v rozsahu učiva stanoveném učebními plány a učebními osnovami a jak jsou připraveni pro výkon povolání nebo odborných činností a pro další studium.

¹⁾ § 25 odst. 1, § 28 odst. 3 a § 32 odst. 2 zákona č. 29/1984 Sb., o soustavě základních a středních škol (školský zákon).

²⁾ § 25 odst. 1 a § 28 odst. 3 školského zákona.

³⁾ § 26 odst. 1 školského zákona.

⁴⁾ § 17 odst. 3 školského zákona.

⁵⁾ § 32 odst. 3 školského zákona.

⁶⁾ Příloha vyhlášky č. 9/1987 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 124/1984 Sb., o středních školách. Příloha vyhlášky č. 49/1986 Sb., o školách pro mládež vyžadující zvláštní péči.

(2) Podmínkou pro vykonání maturitní zkoušky je úspěšné ukončení posledního ročníku studia.

§ 5

(1) Maturitní zkouška se koná z vyučovacích předmětů všeobecně vzdělávacích a odborných zařazených do učebních plánů studijních oborů středních škol.

(2) Zkouška z vyučovacích předmětů všeobecně vzdělávacích se koná jako

- a) písemná zkouška z českého jazyka a literatury, ruského jazyka a v gymnáziu též z matematiky; ve středních školách s jiným vyučovacím jazykem než českým se koná písemná zkouška též z mateřského jazyka; písemná zkouška z ruského jazyka se nekoná,
- b) ústní zkouška z českého jazyka a literatury v širším historickém a ideovém pojetí a z ruského jazyka; ve středních školách s jiným vyučovacím jazykem než českým se koná ústní zkouška též z mateřského jazyka a literatury v širším historickém a ideovém pojetí; ústní zkouška z ruského jazyka se nekoná. V gymnáziu se ústní zkouška koná dále z jednoho z volitelných vyučovacích předmětů uvedených v odstavci 5 a ve třídách se zaměřením na matematiku i z matematiky.

(3) Zkouška z vyučovacích odborných předmětů v gymnáziu se nečlení; ověřují se při ní teoretické poznatky a praktické dovednosti v příslušném oboru. Využívají se při ní práce žáků vypracované v průběhu studia.

(4) Zkouška z vyučovacích odborných předmětů ve středních odborných učilištích a ve středních odborných školách se člení na

- a) část praktickou; ověřují se při ní základní dovednosti ve stanoveném rozsahu. Podle charakteru studijního oboru nebo vylosovaného tématu může být její součástí písemné nebo grafické řešení úkolu. Praktická část zkoušky se nekoná ve studijních oborech středních odborných učilišť určených pro absolventy učebních oborů s výjimkou středních odborných učilišť zdravotnických,
- b) část teoretickou; ověřují se při ní ucelené základní vědomosti žáků k vylosovanému tématu, případně i ve vztahu k praktické části; využívají se při ní práce žáků vypracované v průběhu studia.

(5) Volitelnými vyučovacími předměty maturitní zkoušky v gymnáziu jsou: další živý jazyk, dějepis, občanská nauka, zeměpis, fyzika, chemie, biologie, ve třídách se zaměřením na matematiku i deskriptivní geometrie, ve třídách se zaměřením na tělesnou výchovu a ve sportovních školách i tělesná výchova, ve školách s jiným vyučovacím jazykem než českým i ruský jazyk.

(6) Žák může konat se souhlasem ředitele střední školy dobrovolně ústní maturitní zkoušku z jednoho z povinných vyučovacích předmětů zařazených v učebním plánu příslušného studijního oboru.

(7) Cizinci studující ve středních školách si mohou zvolit u maturitní zkoušky místo ruského jazyka další živý jazyk, kterému se ve škole vyučuje, nebo matematiku.

§ 6

(1) Maturitní zkoušky se konají v řádném zkušebním období v měsících dubnu až červnu nebo v mimořádném zkušebním období v měsících září nebo únoru následujícího školního roku.

(2) Písemné zkoušky se konají třetí týden v dubnu, a to z českého jazyka a literatury v úterý, z ruského jazyka ve středu a z matematiky v gymnáziu v pátek. Termíny praktické části a ústní části zkoušky stanoví na návrh ředitele střední školy krajský národní výbor, který střední školu odborně vede.

§ 7

Závěrečná pomaturitní zkouška a absolventská zkouška v konzervatoři

(1) Závěrečná pomaturitní zkouška je teoreticko-praktická komplexní zkouška; koná se z odborných vyučovacích předmětů zařazených do učebních plánů studijních oborů. Člení se na část praktickou a část teoretickou, kterými se zjišťuje:

- a) jak si žák doplnil a prohloubil dosažené vzdělání nebo získal odbornou kvalifikaci v pomaturitním kvalifikačním studiu, nebo
- b) jak se žák zdokonalil pro kvalifikovaný výkon povolání v pomaturitním zdokonalovacím studiu, nebo
- c) jak se žák specializoval pro konkrétní činnost v pomaturitním specializačním studiu.

(2) Absolventská zkouška v konzervatoři je komplexní odborná zkouška; má část praktickou a část teoretickou. V praktické části se ověřuje úroveň zdokonalení žáka pro výkon konkrétní umělecké činnosti, v teoretické části se ověřuje úroveň jeho přípravy pro výkon povolání. Teoretická část zkoušky je písemná a ústní.

(3) Podmínkou pro vykonání závěrečné pomaturitní zkoušky a absolventské zkoušky je úspěšné ukončení posledního ročníku pomaturitního studia.

(4) Závěrečné pomaturitní zkoušky a absolventské zkoušky se konají v řádném zkušebním období ve druhé polovině června nebo v mimořádném zkušebním období v měsících září nebo únoru následujícího školního roku. Termíny závěrečné pomaturitní zkoušky a absolventské zkoušky sta-

noví na návrh ředitele střední školy, v níž je pomaturitní studium organizováno, krajský národní výbor, který střední školu odborně vede.

§ 8

Zhodnocení přípravy pro výkon jednoduchých činností

(1) Příprava žáků zvláštních odborných učilišť pro výkon jednoduchých činností se ukončí celkovým zhodnocením manuálních dovedností v rozsahu učiva stanoveného učebními osnovami vyučovacích předmětů zařazených do učebního plánu.

(2) Celkové zhodnocení přípravy vykonají bez zvláštních zkoušek na závěr posledního ročníku ředitel školy, třídní učitel, výchovný poradce a dílenský učitel nebo mistr odborné výchovy.

§ 9

Organizace ukončování studia a zkoušek

(1) Při písemné zkoušce z českého jazyka a literatury a z ruského jazyka si žák volí jedno téma ze stanoveného souboru. Při písemné zkoušce z matematiky v gymnáziu řeší žák dva určené příklady a dva příklady, které si sám ze stanoveného souboru zvolí. Při praktické a ústní zkoušce losuje žák jedno ze stanovených témat.

(2) Písemné zkoušky ze všeobecně vzdělávacích předmětů trvají nejvíce 240 minut. Závěrečná zkouška trvá nejvíce 24 hodin, v jednom dni nejvíce 8 hodin. Praktická část maturitní a praktická část pomaturitní nebo absolventské zkoušky trvají podle povahy studijního oboru nejvíce 16 hodin, v jednom dni nejvíce 8 hodin. Ve výtvarných oborech středních škol trvá praktická část maturitní zkoušky podle studijního oboru a povahy práce 2—4 týdny. Pro účel závěrečné zkoušky, praktické části maturitní a praktické části pomaturitní nebo absolventské zkoušky se za jednu hodinu považuje doba 60 minut. Příprava žáka k ústní zkoušce pro jeden vyučovací předmět trvá 15 minut, pro vyučovací předměty s grafickým projevem 30 minut, pro zkoušku z učiva více vyučovacích předmětů 30 minut. Ústní zkouška trvá z jednoho vyučovacích předmětů 15 minut, je-li obsahem zkoušky učivo více vyučovacích předmětů, trvá zkouška 30 minut.

(3) Závěrečná zkouška, praktická a ústní část maturitní, pomaturitní nebo absolventské zkoušky jsou veřejné s výjimkou oborů, kde je to z hygienických důvodů nebo z důvodů ochrany zdraví a bezpečnosti při práci vyloučené.

(4) Závěrečná zkouška, praktická část maturitní, pomaturitní nebo absolventské zkoušky mohou být individuální nebo skupinové. Žáci při nich mohou používat pomůcky povolené v zadání tématu práce.

(5) Ústní část zkoušky se organizuje po skupinách tak, aby ji žák ukončil ve stejný den. V jednom dni může zkušební komise vyzkoušet nejvýše:

- a) při maturitních zkouškách 9 žáků,
- b) při závěrečných pomaturitních zkouškách a absolventských zkouškách 12 žáků.

(6) Žáci posledního ročníku gymnázia oznámí písemně třídnímu učiteli do konce prosince, který z volitelných předmětů maturitní zkoušky (§ 5 odst. 5) si zvolili. Jestliže žák ve stanoveném termínu neoznámí, který předmět si zvolil, určí mu tento předmět třídní učitel.

(7) Žáci posledního ročníku středních škol, kteří chtějí konat dobrovolně maturitní zkoušku z dalšího povinného vyučovacích předmětů, oznámí písemně třídnímu učiteli do konce prosince předmět, který si zvolili (§ 5 odst. 6).

(8) Před začátkem ústní části zkoušky, v konzervatoři i praktických zkoušek, nezúčastňují se žáci vyučování v rozsahu pěti vyučovacích dnů. Tato doba je určena pro přípravu k vykonání zkoušek.

Zkušební komise

§ 10

(1) Závěrečné zkoušky, maturitní zkoušky, závěrečné pomaturitní a absolventské zkoušky se konají před zkušební komisí.

(2) Zkušební komise má stálé členy a další členy. Stálými členy jsou předseda, místopředseda a třídní učitel.

(3) Dalšími členy zkušební komise jsou:

- a) pro závěrečné zkoušky ve středním odborném učilišti mistr odborné výchovy a učitel odborných předmětů, ve zvláštním odborném učilišti mistr odborné výchovy nebo dílenský učitel,
- b) pro maturitní zkoušky podle zkoušeného předmětu nebo části zkoušky
 - učitel českého jazyka a literatury a předsedící,
 - učitel ruského jazyka a předsedící,
 - učitel odborných vyučovacích předmětů a předsedící,
 - učitel předmětu dobrovolně konané maturitní zkoušky a předsedící,
 - v gymnáziu též učitel matematiky a volitelných vyučovacích předmětů a předsedící,
 - ve středních odborných učilištích rovněž mistr odborné výchovy,
- c) pro závěrečné pomaturitní zkoušky a pro absolventské zkoušky učitelé odborných předmětů a předsedící.

(4) Ve studijních oborech, kde je to nutné ke komplexnímu odbornému posouzení, přizve ředitel

školy k praktické části a k ústní části maturitní nebo závěrečné pomaturitní zkoušky odborníka z praxe. Odborníka z praxe je možno přizvat i k závěrečné zkoušce.

§ 11

(1) Předsedy zkušebních komisí jmenuje do konce února krajský národní výbor, který školy odborně vede. Předsedou zkušební komise může být jmenován pedagogický pracovník z jiné školy s odbornou a pedagogickou způsobilostí odpovídající příslušnému nebo příbuznému studijnímu nebo učebnímu oboru a nejméně s pětiletou pedagogickou praxí. Funkce předsedy zkušební komise je funkcí čestnou. Při opravných zkouškách v mimořádném zkušebním období a při ústních zkouškách v náhradním termínu je předsedou zkušební komise ředitel školy, ve které se zkoušky konají, popřípadě jím pověřený zástupce.

(2) Místopředsedu a další členy zkušební komise (§ 10 odst. 3) z pedagogických pracovníků jmenuje do konce února ředitel školy, ve které se zkoušky konají. Místopředsedou zkušební komise může být jmenován pedagogický pracovník školy nejméně s pětiletou pedagogickou praxí.

§ 12

(1) Předseda zkušební komise řídí práci komise, kontroluje připravenost zkoušek, hodnotí úroveň i klasifikaci závěrečné zkoušky, maturitní zkoušky, závěrečné pomaturitní zkoušky nebo absolventské zkoušky.

(2) Nemůže-li předseda zkušební komise vykonávat z vážných důvodů svou funkci, přejímá jeho funkci místopředseda.

(3) Pracovníci ministerstva školství, ve středních zdravotnických školách ministerstva zdravotnictví, krajských národních výborů, pracovníci resortního dozoru, pracovníci výzkumných ústavů resortu školství vyslaní ke zkouškám mají právo přesvědčit se doplňujícími otázkami o znalostech zkoušeného žáka, nepodílejí se však na jeho hodnocení.

(4) Pokud byl ke zkoušce přizván odborník z praxe, může klást se souhlasem předsedy komise žákovi otázky v praktické i v teoretické části zkoušky z odborných předmětů, nepodílí se však na jeho hodnocení.

(5) Po ukončení zkoušek všech žáků třídy se koná závěrečná porada zkušební komise. Předseda na ní projedná hodnocení průběhu a celkové úroveň zkoušek.

§ 13

Klasifikace a hodnocení

(1) Klasifikaci písemné zkoušky z českého jazyka a literatury, z ruského jazyka a v gymnáziu

z matematiky navrhuji vyučující. Výsledky písemné zkoušky z matematiky oznámí žákům předseda nebo místopředseda po projednání v komisi nejpozději do dvou týdnů od jejího konání. Výsledky písemné zkoušky z českého jazyka a literatury a z ruského jazyka oznámí vyučující žákům nejpozději týden před zahájením ústních zkoušek.

(2) Klasifikaci žáka při praktické a ústní části maturitní, závěrečné pomaturitní nebo absolventské zkoušky, v učebních oborech při závěrečné zkoušce, na návrh zkoušejícího učitele nebo mistra odborné výchovy schvaluje zkušební komise hlasováním. Při rovnosti hlasů je rozhodující hlas předsedy zkušební komise. Při hodnocení maturitní, pomaturitní nebo absolventské zkoušky se přihlíží při klasifikaci rovněž k prospěchu, kterého žák dosáhl v průběhu studia. Při závěrečné zkoušce se přihlíží k prospěchu žáka z průběhu studia.

(3) Má-li žák z českého jazyka a literatury nebo z ruského jazyka při písemné zkoušce prospěch nedostatečný, koná ústní zkoušku ve stejném zkušebním období s tím, že prospěch z písemné i ústní zkoušky se promítne ve výsledném stupni. Jestliže žák neprospěl z českého jazyka a literatury nebo z ruského jazyka při ústní zkoušce, písemnou zkoušku neopakuje. Má-li žák gymnázia při písemné zkoušce z matematiky horší stupeň prospěchu než při klasifikaci v pololetí posledního ročníku studia, může mu předseda zkušební komise povolit na jeho žádost vykonání ústní zkoušky ve stejném zkušebním období. Byla-li písemná zkouška z matematiky klasifikována stupněm 5 — nedostatečný, vykoná žák ústní zkoušku povinně. V těchto případech se promítne prospěch z písemné i ústní zkoušky ve výsledném stupni.

(4) Počiná-li si žák při zkoušce nedovoleným způsobem, přeruší předseda zkušební komise nebo dozírající učitel jeho zkoušku a po poradě komise, nebo při písemné zkoušce po poradě s ředitelem školy, mu sdělí, zda může ve zkoušce pokračovat, nebo zda bude zkoušku, popřípadě její část písemnou nebo ústní, v nejbližším zkušebním období opakovat.

(5) Prospěch žáka při zkoušce se klasifikuje těmito stupni: 1 — výborný, 2 — chvalitebný, 3 — dobrý, 4 — dostatečný, 5 — nedostatečný.⁷⁾

(6) Celkové hodnocení žáka u zkoušek (s výjimkou celkového zhodnocení přípravy žáků zvláštních odborných učilišť pro výkon jednoduchých činností) klasifikuje zkušební komise podle této stupnice:

a) prospěl s vyznamenáním, jestliže žák nemá

1. ve výroční klasifikaci v posledním ročníku studia celkové hodnocení horší než „prospěl velmi dobře“, přičemž nemá prů-

⁷⁾ § 12 vyhlášky č. 124/1984 Sb., o středních školách.

měr prospěchu z předmětů maturitní zkoušky horší než chvalitebný,

2. z předmětů nebo částí zkoušky včetně písemné zkoušky z matematiky v gymnáziu prospěch horší než chvalitebný, ve středních odborných učilištích z praktické části zkoušky a ve skupině studijních oborů 82 — Umění, užité umění a rukodílná uměleckořemeslná výroba — z hlavního vyučovacího předmětu prospěch horší než výborný,

3. průměrný prospěch z předmětů zkoušky nebo částí zkoušky horší než 1,50;

b) prospěl velmi dobře, jestliže žák nemá

1. ve výroční klasifikaci v posledním ročníku studia v žádném předmětu prospěch horší než dobrý,

2. z předmětů nebo částí zkoušky včetně písemné zkoušky z matematiky v gymnáziu prospěch horší než dobrý, ve středních odborných učilištích z praktické části zkoušky a ve skupině studijních oborů 82 — Umění, užité umění a rukodílná uměleckořemeslná výroba — z hlavního vyučovacího předmětu prospěch horší než chvalitebný,

3. průměrný prospěch z předmětů nebo částí zkoušky horší než 2,00;

c) prospěl, jestliže žák nemá

ve všech předmětech nebo částech zkoušky stupeň prospěchu horší než dostatečný,

d) neprospěl, jestliže žák má

v některém předmětu nebo části zkoušky stupeň prospěchu nedostatečný.

[7] Do celkového hodnocení se nezapočítává u maturitní zkoušky prospěch z předmětu, z něhož se žák přihlásil ke zkoušce dobrovolně.

[8] Celkové hodnocení zkoušky oznámí žákovi předseda zkušební komise ve dni, ve kterém žák zkoušku ukončil. Toto hodnocení je konečné.

[9] Příprava žáků zvláštních odborných učilišť pro výkon jednoduchých činností se hodnotí na závěr dvěma stupni — prospěl — neprospěl.

§ 14

Opravné zkoušky

[1] Jestliže žák byl z některých předmětů zkoušky včetně praktické a teoretické části zkoušky klasifikován výsledným stupněm 5 — nedostatečný, rozhodne zkušební komise, může-li konat opravnou zkoušku z těchto předmětů nebo částí zkoušky v nejbližším mimořádném zkušebním období (§ 6 odst. 1).

[2] Opravné závěrečné zkoušky se konají v učebních oborech, jejichž délka denního studia je dva nebo tři roky, v říjnu, v učebních oborech,

jejichž délka denního studia je 3 roky a 4 měsíce, v březnu následujícího kalendářního roku.

[3] Krajský národní výbor, který školu odborně vede, může povolit žákovi na jeho žádost druhou opravnou zkoušku, u maturitní zkoušky nejvýše ze dvou předmětů včetně praktické a teoretické části zkoušky, a to z vážných důvodů, zejména zdravotních.

[4] Neprospěl-li žák při opravné zkoušce více než ze dvou předmětů nebo částí zkoušky, nebo u druhé opravné zkoušky z jednoho předmětu, rozhodne zkušební komise, může-li opakovat celou maturitní zkoušku v příštím školním roce. Celou maturitní zkoušku může žák opakovat jen jednou.

§ 15

Společná ustanovení

[1] Nedostaví-li se žák ke zkoušce pro vážné důvody, zejména zdravotní, je povinen se nejpozději do tří dnů ode dne konání zkoušky omluvit. Závažnost důvodů, pro něž se žák ke zkoušce nedostavil, posuzuje předseda zkušební komise. Uzná-li předseda zkušební komise omluvu žáka, žák se neklasifikuje a zkušební komise mu určí náhradní termín zkoušky. Jestliže se žák nedostavil ke zkoušce bez omluvy, nebo jestliže mu omluva nebyla uznána, posuzuje se, jako by studia zanechal dnem následujícím po termínu zkoušky.

[2] Témata pro jednotlivé předměty a části zkoušky stanoví s uvedením učebních pomůcek, které může žák používat, na návrh příslušné předmětové komise ředitel školy. Pro písemnou zkoušku vypracovává předmětová komise v českém jazyce a literatuře a v ruském jazyce čtyři témata, v matematice v gymnáziu soubor šesti příkladů, pro praktickou část zkoušky ve středních odborných učilištích čtyři témata a ve středních odborných školách deset témat, pro ústní část zkoušky třicet témat.

[3] Krajský národní výbor, který odborně vede gymnázia, může určit jednotná témata pro písemnou zkoušku z matematiky.

[4] Ústřední orgány, v jejichž působnosti se připravuje mládež na povolání ve středních odborných učilištích a ve zvláštních odborných učilištích, mohou určit jednotná témata pro závěrečnou zkoušku a pro praktickou část maturitní zkoušky.

[5] Pracující, kteří již dříve získali úplné střední vzdělání, maturitní zkoušku z českého jazyka a literatury a z ruského jazyka nekonají.

[6] Zkoušky se konají ve škole, kterou žáci navštěvovali, s výjimkou praktické části, která se může konat ve školském účelovém zařízení, na pracovištích středních odborných učilišť nebo ve střediscích praktického vyučování, a pokud jde

o střední odborné školy, i v provozních objektech organizací.

(7) Vysvědčení o závěrečné, maturitní, závěrečné pomaturitní nebo absolventské zkoušce se vydá jen žákům, kteří zkoušku úspěšně vykonali. Vysvědčení má datum dne závěrečné porady zkušební komise (§ 12 odst. 5) a předá se žákům, kteří ukončili studium v řádném zkušebním období, do konce června, ve dvouletých a tříletých učebních oborech do konce července, v dalších učebních oborech v prosinci (§ 3 odst. 4). Žákům, kteří ukončí studium v mimořádném zkušebním období, vydá se vysvědčení nejpozději do 5 dnů od složení zkoušky. Žákům zvláštních odborných učilišť, kteří se připravovali pro výkon jednoduchých činností, se uvede výsledek celkového zhodnocení na výročním vysvědčení.

(8) Členům zkušební komise, kteří vykonávají svoji funkci mimo obec svého pracoviště nebo bydliště, přísluší náhrada cestovních výdajů podle zvláštních předpisů.⁸⁾

(9) Pokud ve středním odborném učilišti, ve středisku praktického vyučování nebo ve zvláštním odborném učilišti konají zkoušky také žáci připravovaní pro organizace mimo působnost orgánu, který učiliště zřídil, uhradí tyto organizace poměrný díl nákladů vynaložených na přípravu a organizaci zkoušek.⁹⁾

(10) Žák může konat zkoušku nejpozději do dvou let od doby, kdy měl ukončit řádně studium, a to i v případech, jestliže se posuzuje, jakoby studia zanechal (§ 15 odst. 1).

§ 16

Zvláštní ustanovení

(1) Příslušný ústřední orgán nebo krajský národní výbor, který střední školy odborně vede,¹⁰⁾ může požádat ministerstvo školství ČSR o dřívější termíny zahájení závěrečných zkoušek, maturitních zkoušek, závěrečných pomaturitních nebo absolventských zkoušek v učebních nebo studijních oborech, jejichž charakter neumožňuje organizaci zkoušek v období stanoveném v § 3 odst. 4, § 6 odst. 1 a § 7 odst. 4.

(2) Krajský národní výbor, který střední zdravotnické školy odborně vede, může požádat ministerstvo zdravotnictví ČSR o dřívější termíny zahájení závěrečných zkoušek, maturitních zkoušek nebo závěrečných pomaturitních zkoušek v učebních nebo studijních oborech, jejichž charakter neumožňuje organizaci zkoušek v období stanoveném v § 3 odst. 4, § 6 odst. 1 a § 7 odst. 4.

(3) Žáci, kteří se připravují na výkon dělnických povolání v učebních oborech s délkou denního studia 2 roky a 4 měsíce,¹¹⁾ konají závěrečnou zkoušku v prosinci; opravné závěrečné zkoušky v těchto učebních oborech se konají v březnu následujícího kalendářního roku.

§ 17

Přechodná ustanovení

(1) Žáci středních odborných učilišť a zvláštních odborných učilišť, se kterými byla uzavřena učební smlouva před počátkem účinnosti zákona č. 29/1984 Sb., o soustavě základních a středních škol [školský zákon], konají závěrečné učňovské zkoušky nebo maturitní zkoušky, jejichž součástí je závěrečná učňovská zkouška, podle předpisů platných v době zahájení studia.¹²⁾

(2) Žáci středních škol konají maturitní zkoušky podle této vyhlášky počínaje školním rokem 1987/88; ve školním roce 1986/87 se konají maturitní zkoušky podle předpisů platných v době zahájení studia.¹³⁾

(3) Studující při zaměstnání ve středních školách a studující jednotlivých předmětů¹⁴⁾ konají maturitní zkoušky podle této vyhlášky počínaje školním rokem 1989/90; do této doby konají maturitní zkoušky podle předpisů platných při zahájení studia.¹⁵⁾

(4) Studující v pomaturitním studiu ve středních školách konají závěrečnou pomaturitní nebo absolventskou zkoušku podle této vyhlášky počínaje školním rokem 1989/90; do této doby se pomaturitní studium ukončuje podle předpisů platných při zahájení studia.¹⁵⁾

⁸⁾ Vyhláška č. 23/1984 Sb., o náhradách cestovních výdajů.

⁹⁾ § 12 odst. 2 zákona č. 29/1984 Sb.

¹⁰⁾ § 12 zákona ČNR č. 77/1978 Sb., o státní správě ve školství, ve znění vyhlášeném pod č. 48/1984 Sb.

¹¹⁾ Příloha vyhlášky č. 124/1984 Sb.

Příloha vyhlášky č. 49/1986 Sb.

¹²⁾ Vyhláška č. 5/1981 Sb., o závěrečných učňovských zkouškách v učebních a studijních oborech.

Směrnice MŠ ČSR čj. 6 671/81-210 z 5. 6. 1981 o maturitních zkouškách na středních školách, oznámená v částce 20/1981 Sb.

¹³⁾ Směrnice MŠ ČSR čj. 6 671/81-210 z 5. 6. 1981.

Směrnice MŠ ČSR čj. 13 612/83-210 ze 14. 4. 1983 o maturitních zkouškách v experimentálních třídách gymnázií, oznámená v částce 16/1983 Sb.

¹⁴⁾ § 29 odst. 1 vyhlášky č. 124/1984 Sb.

¹⁵⁾ Směrnice MŠ ČSR čj. 24 734/72-212 ze dne 29. 9. 1972 o organizaci pomaturitního studia na středních školách, oznámená v částce 26/1972 Sb., § 5 odst. 3 až 11.

Směrnice MŠ ČSR čj. 6 671/81-210 z 5. 6. 1981.

§ 18

Zrušovací ustanovení

Zrušují se

1. Směrnice MŠ ČSR čj. 24 734/72-212 ze dne 29. 9. 1972 o organizaci pomaturitního studia na středních školách, oznámená v částce 26/1972 Sb.
2. Směrnice ministerstva školství čj. 24 257/68-III/2 ze dne 29. 7. 1968 o organizaci konzervatoří a studia v nich, oznámená v částce 34/1968 Sb.
3. Vyhláška č. 111/1965 Sb., o závěrečných učňovských zkouškách, ve znění vyhlášek č. 11/1968 Sb., č. 143/1969 Sb. a č. 14/1976 Sb.

4. Vyhláška č. 5/1981 Sb., o závěrečných učňovských zkouškách v učebních a studijních oborech
5. Směrnice MŠ ČSR čj. 6 671/81-210 ze dne 5. 6 1981 o maturitních zkouškách na středních školách, oznámená v částce 20/1981 Sb.
6. Směrnice MŠ ČSR čj. 13 612 83-210 ze dne 14. 4. 1983 o maturitních zkouškách v experimentálních třídách gymnázií, oznámená v částce 16/1983 Sb.

§ 19

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. června 1987.

Ministr:

Vondruška v. r.

32

VYHLÁŠKA

Ministerstva zdravotnictva Slovenskej socialistickej republiky

z 9. apríla 1987

o záväznosti Československého liekopisu

Ministerstvo zdravotnictva Slovenskej socialistickej republiky podľa § 70 ods. 1 písm. c) zákona č. 20/1966 Zb. o starostlivosti o zdravie ľudu a po dohode s Ministerstvom poľnohospodárstva a výživy Slovenskej socialistickej republiky ustanovuje:

§ 1

Táto vyhláška ustanovuje záväznosť Československého liekopisu — štvrtého vydania (ďalej len „liekopis“) v Slovenskej socialistickej republike.

§ 2

(1) Liekopis je záväzný pre organizácie a ich odborných pracovníkov zúčastňujúcich sa na príprave, výrobe, kontrole, hodnotení, uchovávaní, predpisovaní a výdaji liečiv a zdravotníckych potrieb uvedených v liekopise a pracovníkov zodpovedajúcich za tieto činnosti. Títo pracovníci sú povinní poznať obsah liekopisu a dôsledne ho dodržiavať.

(2) O liečivách a zdravotníckych potrebách, ktoré nie sú uvedené v liekopise, boli však uvedené v niektorom z predchádzajúcich vydaní Československého liekopisu, platia naďalej ustanovenia týchto vydaní.

(3) Ministerstvo zdravotnictva Slovenskej socialistickej republiky môže v odôvodnených prípadoch

dozvoľiť výnimku z ustanovení liekopisu; ak ide o liečivá a iné látky na veterinárne účely, urobí tak po dohode s Ministerstvom poľnohospodárstva a výživy Slovenskej socialistickej republiky.

(4) Do liekopisu možno nazrieť na Ministerstve zdravotnictva Slovenskej socialistickej republiky, krajských a okresných národných výboroch, v ústavoch národného zdravia a v ďalších organizáciách, pre ktoré je záväzný.

§ 3

Zrušuje sa

- a) vyhláška Ministerstva zdravotnictva Slovenskej socialistickej republiky č. 116/1969 Zb. o zavedení Československého liekopisu — tretieho vydania v Slovenskej socialistickej republike,
- b) vyhláška Ministerstva zdravotnictva Slovenskej socialistickej republiky č. 30/1976 Zb. o zavedení doplnku k Československému liekopisu — tretiemu vydaniu — v Slovenskej socialistickej republike.

§ 4

Táto vyhláška nadobúda účinnosť 1. októbrom 1987.

Ministerka:

MUDr. Tökélyová v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo zahraničního obchodu

vydalo podle § 10 odst. 2 zákona č. 42/1980 Sb., o hospodářských stycích se zahraničím, **výnos** č. 1 ze dne 15. ledna 1987, **kterým se mění a doplňuje výnos** federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 9/1980 Věstníku FMZO **o postupu při uzavírání a provádění zahraničně obchodních operací**, ve znění výnosu federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 12/1982 Věst. FMZO (registrováno v částce 17/1980 Sb., resp. v částce 20/1982 Sb.).

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. března 1987 a je uveřejněn v částce 1/1987 Věstníku FMZO. V téže částce Věstníku FMZO bylo uveřejněno i úplné znění výnosu federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 9/1980 Věstníku FMZO, jak vyplývá ze změn a doplňků provedených výnosem FMZO ze dne 18. června 1982 č. 12 a výnosem FMZO ze dne 15. ledna 1987 č. 1.

Do výnosu lze nahlédnout na federálním ministerstvu zahraničního obchodu a v organizacích zahraničního obchodu.

Ministerstvo financí České socialistické republiky

vydalo podle § 14 odst. 3 a § 39 odst. 2 České národní rady č. 60/1971 Sb., o pravidlech státního rozpočtu ČSR a o hospodaření s rozpočtovými prostředky, **směrnice** pod čj. 251/3 433 1986 ze dne 24. 2. 1986, **kterými se mění směrnice pro tvorbu a použití finančních rezerv a fondu intenzifikace v odvětví zemědělství**. Tyto směrnice nabývají účinnosti dnem 1. února 1986.

Na základě usnesení vlády ČSSR č. 150 ze dne 11. července 1985 se směrnicemi ruší fond nepojistitelných škod v rostlinné výrobě.

Směrnice byla uveřejněna ve Finančním zpravodaji č. 8/1986 a lze do ní nahlédnout na ministerstvu financí ČSR a ve finančních odborech ONV.

Ministerstvo průmyslu České socialistické republiky

vydalo v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí ČSR a českými výbory odborových svazů pracovníků chemického, papírenského, sklářského průmyslu a tisku, pracovníků textilního, oděvního a kožedělného průmyslu, pracovníků dřevoprůmyslu, lesního a vodního hospodářství **výnos** č. 6/1986 ze dne 27. prosince 1986, **kterým se mění a doplňuje resortní seznam zaměstnání zařazených pro účely důchodového zabezpečení do I. a II. pracovní kategorie**.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1987; bude uveřejněn ve Zpravodaji ministerstva průmyslu České socialistické republiky, částka 6/1986.

Do výnosu lze nahlédnout na ministerstvu průmyslu ČSR a ve všech organizacích v působnosti tohoto ministerstva.

Ministerstvo vnitra České socialistické republiky

vydalo pod čj. PO/O-01965-1986 dne 29. prosince 1986 v souladu s § 24 odst. 1 písm. j) zákona České národní rady č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, a v dohodě s příslušnými ústředními orgány státní správy **Prozatímní směrnici o úkolech a organizaci požární služby civilní obrany**.

Směrnice nabyla účinnosti dnem 1. ledna 1987.

Směrnice bude uveřejněna ve Sbírce pokynů hlavní správy Sboru požární ochrany ministerstva vnitra ČSR číslo 1/1987 a lze do ní nahlédnout na ministerstvu vnitra České socialistické republiky, u správ Sboru požární ochrany všech stupňů a u vojenských štábů civilní obrany všech stupňů.

Ministerstvo vnitra České socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a s Českým výborem Odborového svazu pracovníků dopravy a silničního hospodářství pod čj. SD 33-1001/1987 ze dne 12. března 1987 **výnos o poskytování jízdních a přepravních výhod ve veřejné silniční dopravě** a pod čj. SD/33-1002/1987 ze dne 12. března 1987 **výnos o poskytování jízdních a přepravních výhod v městské hromadné dopravě**.

Oba výnosy nabývají účinnosti dnem 1. dubna 1987. Lze do nich nahlédnout v odborech dopravy KNV (NVP) a na ministerstvu vnitra ČSR — Správě pro dopravu.

Federální statistický úřad

vydal v součinnosti s Českým statistickým úřadem a Slovenským statistickým úřadem podle § 35 odst. 2 zákona č. 21/1971 Sb., o jednotné soustavě sociálně ekonomických informací, **výnos** ze dne 17. prosince 1986 (č. Vlk 716/86) **o statistickém výkaznictví za vybrané integrační akce v SSSR**.

K zajištění informací o integrační výstavbě v 8. pětiletce a v návaznosti na opatření Státní plánovací komise ke zřízení samostatné plánovací agregace zavádějí se speciální samostatné státní statistické výkazy za vybrané integrační akce.

Výnos nabyl účinnosti dnem 17. prosince 1986 a byl publikován pod poř. č. 9 v částce 15/1986 ve Zpravodaji ústředních statistických orgánů. Je možno do něj nahlédnout u všech orgánů státní statistiky.

Předseda Státní banky československé

zrušil dnem 31. prosince 1986 směrnice generálního ředitele Státní banky československé pro uvolňování devizových prostředků z devizových zdrojů organizací vnitřní ekonomiky na zahraniční pracovní cesty do kapitalistických států ze dne 29. září 1970 č. 4/1970, registrované v částce 38/1970 Sbírky zákonů.

Český báňský úřad

vydal podle § 57 odst. 1 písm. d) zákona č. 41/1957 Sb., o využití nerostného bohatství (horní zákon), v dohodě s federálním ministerstvem paliv a energetiky, s ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky, Českou odborovou radou, Českým výborem Odborového svazu pracovníků v hornictví a energetice a Českým úřadem bezpečnosti práce **výnos** č. 13/1986 ze dne 17. prosince 1986 čj. 1903/86, **kterým se mění a doplňuje výnos Českého báňského úřadu ze dne 3. ledna 1971 čj. 1/1971 o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a o bezpečnosti provozu v organizacích, pokud podléhají hornímu zákonu**.

Výnos bude uveřejněn v Ústředním věstníku České socialistické republiky.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. března 1987.

Český báňský úřad

vydal podle § 57 odst. 1 písm. d) a odst. 2 zákona č. 41/1957 Sb., o využití nerostného bohatství (horní zákon), a podle § 10 písm. a) zákona České národní rady č. 24/1972 Sb., o organizaci a o rozšíření dozoru státní báňské správy, a v dohodě s výbory příslušných odborových svazů a příslušnými ústředními orgány státní správy **výnos** ze dne 18. prosince 1986 čj. 6365/86 **o kontrolách, revizích a zkouškách plynových zařízení**.

Výnosem se zrušuje § 67, 68 a 69 výnosu Českého báňského úřadu č. 17/1981 Ú. v. ČSR o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a o bezpečnosti provozu pro vrtné a geofyzikální práce a pro těžbu, úpravu a podzemní skladování kapalných nerostů a plynů v přírodních horninových strukturách (reg. v částce 33/1981 Sb.).

Výnos bude uveřejněn v Ústředním věstníku České socialistické republiky.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1987.

Ústřední výbor Národní fronty Československé socialistické republiky

vydal v dohodě s ústředními výbory Národní fronty České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky, federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků umění, kultury a společenských organizací podle § 95 zákoníku práce a na základě Zásad postavení, pravomoci a odpovědnosti ústředních výborů Národní fronty v oblasti hospodaření organizací v ekonomické působnosti Národní fronty **směrnice** ze dne 11. 6. 1986 čj. 89/86 **pro odměňování technickohospodářských pracovníků v některých hospodářských zařízeních organizací v ekonomické působnosti Národní fronty.**

Tyto směrnice nabývají účinnosti dnem 1. ledna 1987. V jednotlivých hospodářských zařízeních však nabývají účinnosti až dnem, který podle podmínek a kritérií stanovených pro druhou etapu programu zvýšení ekonomické účinnosti mzdových soustav určí ústřední výbor Národní fronty Československé socialistické republiky.

Lze do nich nahlédnout na ústředním výboru Národní fronty Československé socialistické republiky.

Vydavatel: Federální statistický úřad, Praha — **Redakce:** Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 36 86 — **Administrace:** Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů, n. p. (SEVT), Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41-9 — Vychází podle potřeby — **Roční předplatné činí 68,- Kčs**, vybírá se v I. čtvrtletí a je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku. **Účet pro předplatné:** SBČs Praha 1, účet č. 19-706-11 — Požadavky na předplatné, na zrušení odběru a na změnu počtu odebíraných výtisků lze pro nadcházející ročník uplatnit do 15. 11. kalendářního roku. Změny adres se provádějí od následujícího čtvrtletí — **Distribuce předplatitelům:** SEVT, n. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41-9; jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v obchodním středisku SEVT, Svatoslava 7, 140 63 Praha 4 - Nusle, telefon 43 36 15; za hotové v prodejnách SEVT, Praha 2, Bruselská 2, telefon 25 84 93 — Brno, Česká 14, telefon 265 72 — Karlovy Vary, Engelsova 53, telefon 268 95 — Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313 348 BE 55 — **Tisknou:** Tiskařské závody, n. p., závod 2, Karmelitská 6, Praha 1 - Malá Strana — Dohledací pošta Praha 07